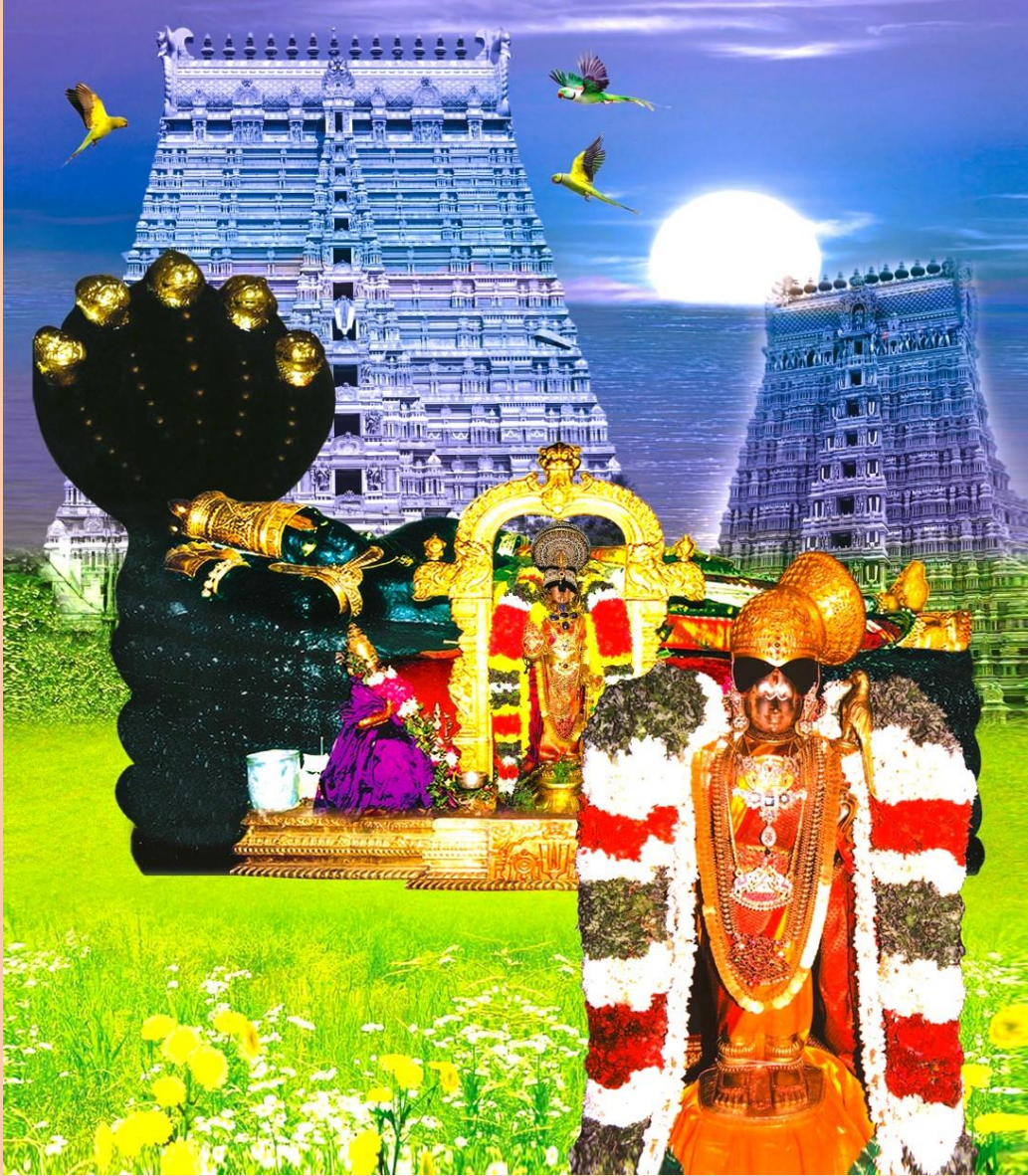

Aachaarya Vruksham

E Monthly of Srmath Andavan asramam

Covai

Maarghazhi 2024

Special supplement

ஓம் கோடிஸூர்ய ஸமப்ரபா⁴யை
நம:

Inside this special issue.....Page

ஸ்ரீஆண்டாள் வழங்கிடும் வரதக்ஷிணை	1
ஸ்ரீ வில்லி புத்தூர் கோவில் வரலாறு	5
பாவை முப்பது புதிர்கள் முப்பது	14
பாவை முப்பது புதிர்கள் 30 விடைகள்	19
மார்கழி ஏன் பெண்களுக்கு ஸ்பெஷல்?	21
திருப்பாவை	24
மார்கழி மாதத்தின் சிறப்புகள்	27
Margazhi, queen among months	28
KOODARAI VELLUM CHAKRAM	30
ANDRIVULAGAM ALANDAY ADI PORRI	32
Andal Thoughts	35
Andal	40
Andal-2	43
Karpuram Narumo Kamalapoo Narumo	48
Thiruppaavai	56

ஸ்ரீ:

“ஸ்ரீஆண்டாள் வழங்கிடும் வரதகூடினை”

எஸ். ஸ்ரீதுரை, காஞ்சீபுரம்

“மாதங்களில் நான் மார்கழி” என்று ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் கூறியது மிகவும் பொருள்பொதிந்ததாகும்.

“ஆயுதம் தரித்தவர்களில் ஸ்ரீராமனாகவும், மலைகளில் இமயமலையாகவும், பட்சிகளில் கருடனாகவும், மரங்களில் அரசமரமாகவும், மிருகங்களில் சிங்கமாகவும், அட்சரங்களில் பிரணவமாகவும், ஒருதலையுள்ள சர்ப்பங்களில் வாசுகியாகவும், பல தலைகளையுடைய நாகங்களில் ஆதிசேஷனாகவும், வேதங்களில் ஸாம வேதமாகவும், தேவர்களில் தேவேந்திரனாகவும், படைத்தலைவர்களில் ஸ்கந்தன் எனப்படும் முருகப்பெருமானாகவும் நான் விளங்குகின்றேன்” என்றெல்லாம் அர்ஜுனனிடம் கூறிவந்த பகவான் ஸ்ரீகிருஷ்ணபரமாத்மா, “மாதங்களில் நான் மார்கழியாக இருக்கிறேன்” என்று பெருமையுடன் கூறுகின்றார்.

ஸ்ரீமத்பகவத்கீதையின் பத்தாவது அத்தியாயமாகிய விபூதியோகத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபரமாத்மா அனைத்திலும் மேம்பட்ட தம்முடைய நிலைமையை அர்ஜுனனுக்கு எடுத்துக் கூறும் வேளையில் இந்தப்பிரபஞ்சத்திலுள்ள படைப்புகள் அனைத்தையும் மிக உயர்ந்தவை எனவே எனையோ, அவை அனைத்துமாகத் தாம் விளங்குவதாக எடுத்துக்கூறியுள்ளார்.

இவ்வரிசையில் –

ஸ்ரீமத்பகவத்கீதையின் விபூதி யோகத்திலுள்ள முப்பத்தைந்தாவது சுலோகத்தில், “மாஸானாம் மார்கசீர்ஷோஹம்” என்று பகவான் கூறியதிலிருந்து தெய்வீகச் சிறப்பு மிகுந்த மார்கழி மாதத்தின் பெருமை நமக்கெல்லாம் தெரியவருகின்றது.

ஸ்ரீகிருஷ்ணாவதார காலமாகிய துவாபர யுகத்தில் நடைபெற்ற மஹாபாரத யுத்தம் என்பது இக்கலியுகத்தில் பிறந்து உழன்றுகொண்டிருக்கின்ற மானுடவாழ்க்கையின் பிரதிபிம்பமாகும். அதில் கலந்து கொண்டு போரிடுவதாகிய தனது கடமையைச் செய்யத் தயங்குகின்ற அர்ஜுனனோ, குழப்பம், அச்சம் ஆகியவற்றால் பாதிக்கப்பட்டுத் தனது கடமையை செய்ய மறுக்கும் இக்கலியுகத்தைச் சேர்ந்த சாதாரண மனிதனைப் பிரதிபலிக்கின்றான்.

இப்படிப்பட்ட நுட்பமான தத்துவங்களை உள்ளடக்கிய பகவத்கீதையில் பகவானால் சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டதே மார்கழி மாதமாகும்.

“ப்ருஹத் ஸாம ததா ஸாம்நாம்
காயத்ரீ சந்தஸாம் அஹம்|
மாஸாநாம் மார்கசீர்ஷோஹம்
ம்ருதாநாம் குஸுமாகரம்||”

என்ற அந்த சுலோகத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் ஸாதித்ததை கௌரவிக்கும் விதமாக அமைந்ததே நாம் ஆண்டாளின் திருவவதாரமாகும்.

பெரியாழ்வார் பெற்றெடுத்த பெண்பிள்ளையாக ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் அவதரித்த ஸ்ரீஆண்டாள் அங்கே அருள்பாலித்துக்கொண்டிருக்கும் ஸ்ரீவடபெருங்கோயிலுடையானுக்குப் பூமாலை சூட்டி மகிழ்வித்தாள். அதிலும், பக்தியில் கனிந்த ஸ்ரீபெரியாழ்வாரால் வளர்க்கப்பட்ட ஸ்ரீஆண்டாள் தான் முதலில் சூடிக்கொண்ட மாலையை அந்தப் பெருமானுக்கு அணிவித்ததால் எம்பெருமானின் திருவுள்ளம் பூரித்தது.

“மைத்துனன் நம்பி மதுசூதன் வந்து என்னைக் கைத்தலம் பற்றக் கனாக்கண்டேன் தோழீ, நான்” என்று அந்த எம்பெருமானையே தான் மணமுடிக்க வேண்டும் என்ற வேட்கையுடன் நாச்சியார் திருமொழியைப் பாடிய ஸ்ரீகோதைப்பிராட்டி அழகிய மணவாளனாகிய அந்தத் திருவரங்கனுடன் கலந்தாள். இதனால் எம்பெருமானின் திருவுள்ளம் இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சியால் நிறைந்தது.

அதையெல்லாம் காட்டிலும், இப்பூவுலகில் பிறந்த ஜீவாத்மாக்களையெல்லாம் தன்னுடைய தோழிகளாக பாவித்து, அந்தக் கண்ணனையே மணாளனாய் அடைவதற்காகப் பாவை நோன்பு நோற்பதைக் குறித்து நம் ஆண்டாள் “மார்கழித் திங்கள் மதி நிறைந்த நன்னாளால்” என்று தொடங்கிப் பாடியருளிய திருப்பாவை இக்கலியுகத்தில் ஓர் ஆன்மீகப் புரட்சியையே செய்துவிட்டது.

“பிறப்பு, இறப்பு, புண்ணியம், பாவம், இன்பம், துன்பம் ஆகியவை மாறி மாறி வருகின்ற பிறவிச் சுழலிலிருந்து இம்மனிதர்களை எல்லாம் காப்பவர் யார்?” என்ற கேள்விக்கு ஸ்ரீஆண்டாள் தனது திருப்பாவையின் முதல் பாசுரத்திலேயே தெளிவாக விளக்கம் தந்தருளியுள்ளாள்.

**“மார்கழித் திங்கள் மதிநிறைந்த நன்னாளால்
நீராடப் போதுவீர்! போதுமினோ நேரிழையீர்!
சீர்மல்கும் ஆய்ப்படிச் செல்வச் சிறுமீர்காள்!
கூர்வேல் கொடும் தொழிலன் நந்தகோபன் குமரன்
ஏரார்ந்த கண்ணி யசோதை இளம் சிங்கம்
கார்மேனிச் செங்கண் கதிர் மதியம் போல் முகத்தான்
நாராயணனே நமக்கே பறை தருவான்
பாரோர் புகழ்ப் படிந்தேலோர் எம்பாவாய்!”**

என்ற திருப்பாவை முதல் பாசுரத்தின் ஏழாவது அடியில், “நாராயணனே”, ‘நமக்கே” என்று இரண்டு முறை ஏகாரச் சொற்களை அமைத்து சமத்காரமாகப் பாடியிருக்கிறாள் ஸ்ரீஆண்டாள்.

“நமக்கு அருள்பவன் நாராயணன் ஒருவனே” என்றும், “ஸ்ரீமந்நாராயணன் நம்மைப் போன்ற அடியவர்களுக்கு மட்டுமே (சர்வ நிஸ்ச்சயமாக) அருள்பாலித்திடுவான்” என்று ஆணித்தரமாகக் கூறியருளிய ஸ்ரீஆண்டாளின் திருப்பாவைப் பாசுரங்கள் பல நூற்றாண்டுகளைக் கடந்து இன்று வரையிலும் உயிர்ப்புடன் ஒலித்துவருகின்றன.

எம்பெருமானின் திருக்கோயில்களில் இத்திருப்பாவைப் பாசுரங்கள் நாள்தோறும் ஓதப்படுகின்றன. அதே சமயம், மாதங்களில் சிறந்ததாகிய இந்த மார்கழியில் புனிதமான நமது பாரததேசத்தில், திருப்பாவை ஜீயர் எனப் புகழ் பெற்ற ஸ்ரீராமானுஜர் வழங்கியருளிய எம்பெருமானார் தரிசனம் தழைத்தோங்கும் திருத்தலங்களில் எல்லாம் ஸ்ரீஆண்டாளின் திருப்பாவை கம்பீரமாக ஒலிப்பதுடன், பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களை அந்தப் பரந்தாமனின் திருநாமங்களில் ஹ்ருத்யபூர்வமாக லயிக்கச் செய்கின்றது.

நாமெல்லோரும் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருவடிகளை அடைவது நம்முடைய பெரும்பாக்யம் என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் அந்தப் பெருமாளோ ஜீவாத்மாவாகிய நம்மையெல்லாம் தநாதிதுல்யர்களாக (ஐசுவரியமாக) நினைப்பதுடன் கருதுவதுடன் நம்மை அடைவதையே தம்முடைய பாக்யவிசேஷமாகத் திருவுள்ளம் பற்றுகின்றார் என்பது ஸ்ரீவைஷ்ணவப் பெரியோர்களின் திருவுள்ளக் கருத்தாகும்.

இருவினைச் சுழலில் அகப்பட்டுத் தவிக்கும் ஜீவாத்மாக்கள் ஆத்மஞானம் என்ற படகைப் பிடித்துக்கொண்டு கரையேறித் தன்னிடம் வந்து சேரும் பொழுது இழந்த செல்வம் திரும்பக் கிடைத்ததைப் போன்ற ஆனந்தத்தை எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் அடைவாராம்.

“நாராயணனே நமக்கே பறை தருவான்” என்று ஸ்ரீஆண்டாள் அருளிய திருப்பாவை என்னும் படகில் ஏறிக்கொண்டு, சம்சாரம் என்னும் கடலை வெற்றிகரமாகக் கடந்து, வைகுண்டம் என்னும் கரையை நாம் அடைவதால் எம்பெருமானின் ஐசுவரியம் மேலும் மேலும் பெருகுகின்றது. இந்தப் பெருமையெல்லாம் ஸ்ரீஆண்டாளுக்கும், அவள் அருளிய திருப்பாவைக்கும் மட்டுமே உரியதாகும்.

நிற்க -

இவ்விடத்தில்தான் லௌகிகமான ஒரு நடைமுறையைப் பாரமார்த்திகமாக நடத்திக்காட்டுகின்றாள் ஸ்ரீஆண்டாள்.

விவாஹம் செய்து கொள்ளும் வதுவின் குடும்பத்தினர் தங்களாலியன்ற சீர்வரிசைகளை வரனுக்குக் கொடுப்பது நீண்ட காலமாகவே வழக்கத்தில் உள்ளது. இதனை வரதக்ஷிணை என்பர். முற்காலங்களில் விவாஹம் செய்து கொள்வதற்காகப் பெண் கேட்டு வருகின்ற வரன் ஒருவன் தான் விரும்பும் வதுவின் குடும்பத்திற்கு யதாசக்தி தர்வ்யம் கொடுத்துவிட்டுத் திருமணம் முடிப்பது வழக்கத்தில் இருந்தது. இதனைக் “கந்யாசுல்கம்” என்று அழைப்பர்.

ஸ்வாமி ஸ்ரீதேசிகனின் திருவவதாரகாலத்தில் வாழ்ந்த ப்ரஹ்மசாரி ஒருவன் தன்னிடம் கந்யாசுல்கமாகத் தருவதற்கேற்ற தனம் இல்லையென்று ஸ்வாமியிடம் தண்டம் ஸமர்ப்பித்து விஜ்ஞாபிக்க, நம் ஸ்வாமியும் ஸ்ரீபெருந்தேவித்தாயார் விஷயமாக “ஸ்ரீஸ்துதி” என்ற அத்யத்புதமான ஸ்தோத்ரத்தினை அருளிச்செய்து, ஸ்ரீதாயாரிடமிருந்து ஸ்வர்ணமழை கிடைக்கப் பெற்று அந்த ஸ்வர்ணம் அத்தனையையும் அந்த ப்ரஹ்மசாரிக்கே கொடுத்தருளினார் என்பது வரலாறு.

வரதக்ஷிணையோ, வதுவக்ஷிணையோ எதுவானாலும் அதனை கொடுப்பவர்கள் ச்ரமம் ஏதுமின்றி மனமுவந்து அளிக்கும் பொழுதுதான் அந்த வரனுக்கும் வதுவுக்கும் இடையிலான உறவு மேலும் மேலும் பரிமளிக்கும்.

மேலும், ஒருவருக்குப் புதியதாக ஒரு செல்வம் கிடைப்பதைக் காட்டிலும் அவர் ஏற்கெனவே தவறவிட்ட பொருள் ஒன்று திரும்பக் கிடைக்குமெனில் அது பரமானந்தத்தை அளிக்கக் கூடியதாகும்.

இவ்வகையில், எம்பெருமானைப் பொருத்தவரையில் “நாதிதுல்யர்கள்” ஆகிய ஜீவாத்மாக்கள் தங்களின் கர்மவசப்பட்டு லீலாவிபூதியில் ஓரிடத்தில் பிறந்து, மேலும் மேலும் கர்மங்களைப் புரிந்து அவற்றின் விளைவாக மீண்டும் மீண்டும் பிறவியெடுத்துக்கொண்டிருப்பதால் எம்பெருமான் நம்மை இழந்து அந்த வைகுண்டலோகத்தில் தவித்துக்கொண்டிருக்கின்றார்.

இப்படிப்பட்ட நம்மையெல்லாம் திருப்பாவையை அநுஸந்திக்கச் செய்து அவரவருடைய தேஹாவஸானத்தில் வைகுண்ட ப்ராப்தி கிடைத்து அந்த விண்ணுலகில் ப்ரவேசிக்கும் பொழுது தான் இழந்த செல்வங்களையெல்லாம் மீண்டும் திரும்பப் பெற்றதைப் போன்ற பேரானந்தம் அவ்வெம்பெருமானுக்குக் கிடைக்கின்றது.

அத்தகைய பேரானந்தத்தையே திருப்பாவை என்னும் பொக்கிஷத்திலிருந்து எடுத்து நம் ஸ்ரீஆண்டாள் தன்னுடைய வரனாகிய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு வரதக்ஷிணையாக அளித்து மகிழ்கின்றாள். ஸ்ரீஆண்டாள் - எம்பெருமானின் விவாஹம் என்றோ நடந்து முடிந்து விட்டது. ஆனால், ஸ்ரீஆண்டாள் வழங்கும் வரதக்ஷிணையோ நூற்றாண்டுகளைத் தாண்டியும் எம்பெருமானுக்குக் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கின்றது.

“மாதங்களில் நான் மார்கழி” என்று அந்த எம்பெருமானின் திருவாக்கினை ஒட்டி, “மார்கழி” என்பதையே தனது ப்ரபந்தத்தின் முதற்சொல்லாகப் படைத்தருளினாள் நம் ஸ்ரீஆண்டாள்.

அவள் அருளீய திருப்பாவை என்பதாகிற அந்த ப்ரபந்தமே மார்கழி மாதத்தின் அடையாளமாக இன்று மாறிவிட்டது என்றால் அது மிகையாகாது.

குறை ஒன்றும் இல்லாத அந்த கோவிந்தனின் செல்வத்தை மேலும் மேலும் குறைவின்றி வளர்த்தளிக்கும் மார்கழியை மனதார வரவேற்போம்! மாதரசியாகிய ஸ்ரீஆண்டாள் அருளிய திருப்பாவைப் பாசுரங்களைப் பாடி அந்த மாதவனை மகிழ்விப்போம்!

ஸ்ரீஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்!

ஸ்ரீ வில்லி புத்தூர் கோவில் வரலாறு

ஸ்ரீ வில்லி புத்தூர் கோவில் மூலஸ்தானத்தில் விமலாக்ருதி விமானத்தின் கீழ் வட விருசத்தினடியில் அரவணைப் பள்ளியில் ஸ்ரீதேவி பூதேவி அடிவருட சயனக்கோலத்தில் பெருமாள் காட்சி தருகிறார்.

இவரைச் சுற்றி மூன்று பக்கங்களிலும் கதை வேலையாய்ச் செய்து வர்ணம் தீட்டப்பட்ட கருடன், சேனை முதலியார், சூரியன், தும்பருநாரதர், சனக்குமாரர், வில், கதை, சக்கரம், சங்கு, பெருமானின் நாபிக் கமலத்திலிருந்து உண்டான தாமரையில் அமர்ந்த பிரம்மா, வாள் சனகர், கந்தர்வர்கள், சந்திரன், மதுகைடபர், பிருகு, மார்க்கண்டேயர் உருவங்கள் இருக்கின்றன. விமானத்தைச் சுற்றி வர விமானத்திலே ஒரு சிறுவிட்ட வாசல் பிரகாரமும் இருக்கிறது.

இதில் திருமுடியையும் திருவடிகளையும் சேவிக்க சிறிய திட்டி வாசல்கள் உள்ளன. இவை மார்கழித் திருநாள் ஆரம்பத்திற்கு முதல்நாள் பிரியாவிடையன்று யாவரும் வழிபடதிறந்து வைக்கப்படுகின்றன.

திருத்தேர் :

இக்கோயில் தேரில் மிகச் சிறந்த தொழில் நுட்பத்துடன் சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. சாலி வாகன சகாப்தம் கொல்லம் 1025 வருஷம் செளமிய வருடம் ஆவணி 13 குருவாரம் என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. இதிலிருந்து இதன் பழமை நம்மை வியக்க வைக்கிறது.

திருப்பதியில் புரட்டாசி 3 வது சனிக்கிழமை பிரம்மோற்சவத்துக்கு ஆண்டாள் மாலையை திருப்பதி பெருமாளுக்கு அணிவிக்கப்படுகின்றது. இங்கு ஆண்டாள் திருக்கல்யாணத்துக்கு திருப்பதி வெங்கடாஜலபதி கோயிலிலிருந்து திருமணப் பட்டுப் புடவை வரும்.

மதுரையில் சித்திரைத் திருவிழா அழகர் எதிர் சேவையின் போது ஆண்டாள் சூடிக்கொடுத்த மாலையைத் தான் கள்ளழகர் அணிவிக்கிறார்.

ஆண்டாள் அவதார தலம்: ஆண்டாளுக்கு சூடிக்கொடுத்த நாச்சியார் என்ற சிறப்பு பெயர் இத்திருத்தலத்தில் தான் கிடைக்கப்பெற்றது. சக்கரத்தாழ்வார் சந்நதி மிகப்புராதனமானது பஞ்சலோகத்தால் ஆன விக்ரகமே விக்ரகமாக விளங்குகிறது. வேறு எங்கும் இப்படி இல்லை.

திருஷ்டிக்காக பாடிய பாடல் :

ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூரில் வசித்த பெரியாழ்வார் மதுரையில் நடந்த போட்டியில் பொற்கிழி பரிசு பெற்றார். பெருமாள் கருட வாகனத்தில் தோன்றி, இப்பரிசை கிடைக்கச் செய்தார். இந்தக் காட்சியை அங்கு திரண்டிருந்த பல்லாயிரக்கணக்கானோர் தரிசித்தனர். மக்களின் கண் பெருமாள் மீது பட்டு அவருக்கு திருஷ்டி ஏற்பட்டிருக்குமோ, அவருக்கு ஏதாவது ஆபத்து ஏற்படுமோ என பெரியாழ்வார் அஞ்சினார். பக்தியின் உயர்நிலை இது. எனவே, அவர் பல்லாண்டு வாழ வேண்டும் எனக் கருதி, "பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டு பலகோடி நூறாயிரம், மல்லாண்ட திண்தோள் மணிவண்ணா உன் சேவடி செவ்வி திருக்காப்பு' என்று துவங்கி "திருப்பல்லாண்டு' பாடினார்.

இந்த உயர்ந்த பக்தியை மெச்சிய பெருமாள், "நீரே பக்தியில் பெரியவர்' என வாழ்த்தினார். அதுவரையில் "விட்டுசித்தன்' (விஷ்ணு சித்தர்) என்று அழைக்கப்பட்ட இவர், "பெரியாழ்வார்' என்னும் திருநாமம் பெற்றார்.

இந்தப் பல்லாண்டுப் பாடலே உலகம் முழுவதும் உள்ள திருமால் கோயில்களில் தினமும் பாடப்படுகிறது.

திருப்பாவை விமானம் :

மார்கழி நோன்பிருந்த ஆண்டாள், திருப்பாவை எனும் பிரபந்தம் பாடினாள். 30 பாசுரங்கள் உடையது இது. கண்ணனை தரிசிக்க தோழியர்களை எழுப்புவது போன்ற பொருளில் இப்பாசுரம் பாடப்பட்டிருக்கும். தோழியரை ஆண்டாள் எழுப்பும் சிற்பங்கள் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் கோயில், ஆண்டாள் சன்னதி விமானத்தில் உள்ளன. இதற்கு, "திருப்பாவை விமானம்' என்றே பெயர். ஆண்டாளை தரிசிப்பவர்கள் இந்த விமானத்தை அவசியம் தரிசிக்க வேண்டும்.

மாதவிப் பந்தல்:

ஆண்டாள் சன்னதிக்கு முன்புறத்தில் மாதவிப்பந்தல் உள்ளது. ஆண்டாள், இந்த பந்தலுக்கு கீழ்தான் வளர்ந்தாள். இந்தப்பந்தல் மரங்களால் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆண்டாள், தன்னை கோபிகையாக பாவித்து, கண்ணனை வேண்டி பாடிய சிற்பங்கள் இந்த பந்தலுக்கு அருகிலுள்ள விதான சுவரில் உள்ளது. இதேபோல திருப்பாவை காட்சிகளை ஆண்டாள் கோயில் முன்மண்டபத்தில் ஓவியங்களாகவும் காணலாம்.

ஆண்டாள் மடியில் ரங்கநாதர்:

ஸ்ரீரங்கம் ரங்கநாதர், ஆண்டாளின் மடியில் சயனித்திருப்பார். அதுபோல, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் கோயில் ஆடித்திருவிழாவின் 7ம் நாளில் ரங்கமன்னார் சுவாமி, ஆண்டாளின் மடியில் சயனித்த கோலத்தில் அருளுவதைக் காணலாம். இவ்வூர் கிருஷ்ணன் கோயிலில் இந்த நிகழ்ச்சி நடக்கும். இந்த தரிசனம் மிகவும் விசேஷமானது. தம்பதியரிடையே ஒற்றுமையை வலுப்படுத்தக் கூடியது.

ஆண்டாளின் தாத்தா, பாட்டி:

முகுந்த பட்டர், பத்மவல்லி என்ற பெருமாள் பக்தர்கள் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் இறைவனான வடபத்ரசாயிடம் பக்தி கொண்டவர்களாக இருந்தனர். கோயில் வேலை செய்து வந்த அவர்களுக்கு கருடாழ்வாரின் அம்சமாக, ஐந்தாவதாக ஒரு ஆண்குழந்தை பிறந்தது. இவருக்கு, "விஷ்ணு சித்தர்' என்று பெயரிட்டு வளர்த்தனர். இவரும் பெருமாள் தீராத பக்தி கொண்டிருந்தார். அவரது பக்தியில் மகிழ்ந்த லக்ஷ்மி தாயார், இவருக்கு வளர்ப்பு மகளாக ஆண்டாள் என்ற பெயரில் அவதரித்தாள். அவ்வகையில் முகுந்தபட்டர், பத்மவல்லி இருவரும் ஆண்டாளின் தாத்தா, பாட்டியாகின்றனர்.

திரட்டுப்பால் நைவேத்யம்:

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் கோயிலில், மார்கழியின் பகல்பத்து திருநாளின் முதல்நாள், ஆண்டாள் தம் பிறப்பிட வம்சாவழியினரான வேதபிரான்பட்டர் வீட்டிற்கு செல்வாள். அந்த வீட்டு முன்பு காய்கறிகளை பரப்பி வைத்து ஆண்டாளுக்கு வரவேற்பு கொடுக்கின்றனர். இதனை, "பச்சைப்பரத்தல்' என்பர். கொண்டைக்கடலை, சுண்ட காய்ச்சிய பால், வெல்லம் ஆகியவை சேர்க்கப்பட்ட திரட்டுப்பால், மணிப்பருப்பு நைவேத்யத்தை ஆண்டாளுக்கு படைக்கின்றனர்.

திருமணம் முடிக்கும் பெண்கள் இதைச் சாப்பிட்டால் ஆரோக்கியமான உடல்நிலை கிடைக்கும். ஆண்டாளுக்கு பெருமாளுடன் திருமணம் நடக்கும் முன் அவளுக்கும் இவ்வாறு கொடுத்தனர் அக்கால மக்கள். அதன் நினைவாக இன்றும் இவ்வழக்கம் தொடர்கிறது.

பால்மாங்காயை பார்த்திருக்கிறீர்களா?:

வைகாசி பௌர்ணமியின் போது, ஆண்டாளுக்கு தயிர் சாதம், "பால்மாங்காய்' நைவேத்யம் செய்கின்றனர். சுண்ட காய்ச்சிய பாலில் நறுக்கிய மாங்காய் துண்டுகள், மிளகு, சீரகம், சீனி ஆகியவை சேர்க்கப்பட்டு தயாரிக்கப்படுகிறது. வைகாசி கோடைமாதமாக இருப்பதால் பெரியாழ்வார் தலைமுறையைச் சேர்ந்த குடும்பத்தினர் (ஆண்டாளின் வீட்டார்) இதனை படைக்கின்றனர். இந்நேரத்தில் ஆண்டாள் வெண்ணிற உடை, சந்தனம், மல்லிகை மலர் சூடி காட்சி தருவாள்.

108 கம்பளி:

கார்த்திகை மாதத்தில் வரும் கைசிக ஏகாதசியன்று ஆண்டாள், ரெங்கமன்னார், கருடாழ்வார் ஆகியோர் வடபத்ரசாயி சன்னதியில் உள்ள கோபாலவிலாசத்திற்கு எழுந்தருள்கின்றனர். அப்போது இம்மூவருக்கும் 108 கம்பளிகள் போர்த்துகின்றனர். குளிர்காலம் என்பதால் இவ்வாறு செய்யப்படுவதாக சொல்கிறார்கள்.

பாவை நோன்பு:

பெண்கள், எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு உதாரணமாக திகழ்ந்தவள் ஆண்டாள். பெருமாள் மீது பக்தி கொண்டு அவரையே தன் கணவனாக அடைய விரும்பியவள். அவள் கண்ணனை மணக்க வேண்டி மார்கழி மாதத்தில் பாவை நோன்பு இருந்தாள். அவளுக்கு அருள் செய்த சுவாமி, பங்குனி உத்திரத்தில் திருமணம் செய்து கொண்டார். ஆகவே, பெண்கள் பாவை நோன்பு இருந்தால் விரும்பிய கணவன் கிடைப்பர் என்பது நம்பிக்கை.

கன்னிகாதானம்:

பங்குனி உத்திரத்தில் ஆண்டாள் திருக்கல்யாணம் நடக்கும்போது, பெரியாழ்வார் தன் இருப்பிடத்திற்கு செல்கிறார். அவருடன் பெரியாழ்வாரின் வம்சாவழியினர் சேர்ந்து கொண்டு 2 கலசத்தில் தீர்த்தம் எடுத்துக் கொண்டு ரங்க மன்னாருக்கு பூரணகும்ப மரியாதை கொடுத்து, தங்கள் பெண்ணை மனப்பூர்வமாக கொடுப்பதாக சொல்லி, கன்னிகாதானம் செய்து கொடுக்கின்றனர். பின் ரெங்கமன்னார், ஆண்டாளுக்கு மாலையிட்டு தன் மனைவியாக்கிக்கொள்கிறார்.

திருமாளிகை:

ஆண்டாள், சிறுமியாக இருந்தபோது வளர்ந்த திருமாளிகையே தற்போது ஆண்டாள் கோயிலாக இருக்கிறது. இதனை ஆண்டாளுக்கு, பெரியாழ்வார் சீர் கொடுத்தாராம். எனவே, இக்கோயிலை "நாச்சியார் திருமாளிகை" என்று சொல்கிறார்கள்.

முத்துப்பந்தல்:

ஆண்டாள் சன்னதியில் உற்சவ மூர்த்திகள் எழுந்தருளியிருக்கும் மண்டபம், "முத்துப்பந்தல்" எனப்படுகிறது. இதில் வாழைமரம், மாவிலை மற்றும் பூச்செண்டும் இருக்கிறது. மேலே திருமாலின் பாதம் இருக்கிறது.

பால்கோவா சிறப்பு ஏன்?:

ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர் என்றாலே பால்கோவாதான் நினைவிற்கு வரும். பசு மாடுகள் நிறைந்திருக்கும் பகுதி என்பதால் இங்கு அதிகளவில் பால்கோவா போன்ற பால்பொருட்கள் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. திருப்பாவை யில், "குடம் வைக்கவைக்க பால் நிறையும் அளவிற்கு கறவைகள் (பசுக்கள்) அதிகமாக வாழும் பகுதி" என்று பொருள்படும்படியாக ஆண்டாள் பாடியிருக்கிறாள். அவள் இத்தலத்தை கோகுலமாகவே எண்ணி வாழ்ந்ததால் பெருமாள், இப்பகுதியை பசுக்கள் நிறைந்த பகுதியாக மாற்றி அருளினார். இன்றும் இங்கு பசுக்கள் சுரக்கும் பாலிற்கு தனி சுவை இருக்கிறது. அதனால் பால்கோவாவும் புகழ் பெற்று விட்டது.

ஏலே' ஆண்டாள்!:

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் செல்லமாகவும், கோபமாகவும் பயன்படுத்தப்படும் வார்த்தை "ஏலே". ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர் ஒரு காலத்தில் திருநெல்வேலியை சார்ந்தே இருந்தது. இதன் காரணமாக "ஏலே" என்ற வார்த்தை இங்கும் பயன்படுத்தப்பட்டது. ஆண்டாள் காலத்தில் இந்த வார்த்தை "எல்லே" என்று இருந்ததாம். திருப்பாவையில் "எல்லே இளங்கிளியே இன்னும் உறங்குதியோ?" என தோழியைப் பார்த்து கேட்கிறாள் ஆண்டாள். "எல்லே" என்ற செய்யுள் வார்த்தையே திரிந்து "ஏலே" என்று ஆனதாகச் சொல்வர்.

குழந்தைகள் ஆணாயினும், பெண்ணாயினும் "ஏலே" என செல்லமாக அழைப்பர். பெரியவர்களிடையே சண்டை வந்து விட்டால், வயது வித்தியாசம் பாராமல் கோபத்தில், "ஏலே! உன்னை கவனிச்சுகிறேமுலே" என்று சொல்வது நெல்லை மக்களின் வழக்கம்.

தட்டொளி:

ஆண்டாள் சன்னதிக்கு நேர் எதிரே வெண்கலத்தால் செய்யப்பட்ட தட்டொளி ஒன்று உள்ளது. கண்ணாடியை அக்காலத்தில் "தட்டொளி" என்று சொல்லியுள்ளனர். இதில் தான் ஆண்டாள் தன் முகத்தை பார்த்துக்கொண்டாளாம். தற்போது பளபளப்பு குறைந்துள்ள இந்த கண்ணாடியைத் தான், ஆண்டாள் திருப்பாவையில், "உக்கமும் (விசிறி) தட்டொளியும்" என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறாள்.

ஓம் வடிவ அம்சம் :

ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூரில் உள்ள ஆண்டாள், ரெங்கமன்னார், பெரியாழ்வார் சன்னதிகள் ஓம் எனும் பிரணவ மந்திர அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது. இதில் ரெங்கமன்னார் "அ'காரமாகவும், ஆண்டாள் "ம'காரமாகவும், கருடாழ்வார் "உ'காரமாகவும் அமைந்து "ஓம்' எனும் பிரணவ மந்திரத்தின் பொருளாக திகழ்கின்றனர்.

பேண்ட்,சர்ட் அணிந்த பெருமாள்:

திருமணத்தில், மாப்பிள்ளை அழைப்பின்போது பேண்ட், சட்டை அணிந்து வருவர்.

இது இன்று, நேற்று நடக்கும் வழக்கமல்ல. பெருமாள், ஆண்டாளை திருமணம் செய்தபோதே, பேண்ட், சட்டை அணிந்து சென்றார்.

இதன் அடிப்படையில் இங்குள்ள உற்சவர் பெருமாள் பேண்ட், சட்டை அணிந்தே காட்சி தருகிறார்.

ஏகாதசி, அமாவாசை, தமிழ்வருடப்பிறப்பு ஆகிய விழாக்காலங்களில் இவர் வெள்ளை வேஷ்டி அணிந்திருப்பார். பெருமாள் அருகில் கருடாழ்வார்:

பொதுவாக பெருமாள் தலங்களில் கருடாழ்வார், சுவாமி சன்னதியின் எதிரே அவரை நோக்கி வணங்கியபடிதான் இருப்பார். ஆனால், இத்தலத்தில் பெருமாளுக்கு அருகிலேயே வணங்கிய கோலத்தில் இருக்கிறார். இத்தலத்தில் பிறந்த பெரியாழ்வார், கருடாழ்வாரின் அம்சமாக பிறந்ததாக ஐதீகம்.

தன் மகளை, திருமாலுக்கு திருமணம் செய்து தந்தபோது, மாப்பிள்ளைக்கு அருகில் நின்றுகொண்டாராம்.

இதன் அடிப்படையில் இங்கு சுவாமிக்கு அருகில் இருக்கிறார்.

ஆண்டாள் திருமணத்தின்போது, கருடாழ்வார் சுவாமியை ஸ்ரீரங்கத்திலிருந்து அழைத்து வந்தார்.

இதனாலும், மாப்பிள்ளை தோழனாகவும், எப்போதும் பெருமாள், தாயாரை வணங்க விருப்பப்பட்டதாலும் அருகில் இருப்பதாகவும், அவருக்கு மரியாதை செய்யும்விதமாக இவ்வாறு நிற்பதாகவும் சொல்வர்.

மனைவியின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றிய பெருமாள்:

கணவன், எப்பேர்ப்பட்ட உயரிய பொறுப்பில் இருந்தாலும் மனைவி விரும்பியதை நிறைவேற்றித்தான் ஆக வேண்டும். இதற்கு உதாரணமாக ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூரில் உள்ள பெருமாள் திகழ்கிறார். தன் தந்தை பெரியாழ்வார் மூலமாக கண்ணனின் லீலைகளைப் பற்றி அறிந்து கொண்ட ஆண்டாள், கண்ணன் மீது தீராத அன்பு கொண்டாள்.

ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூரை கோகுலமாகவும், தன்னை கோபிகைப் பெண்ணாகவும் பாவித்து பெருமாளை வேண்டி பாசுரங்கள் பாடினாள். பெருமானும் அவளைதிருமணம் செய்து கொண்டார்.

ஆனாலும், ஆண்டாள் விரும்பியது கண்ணனைத்தானே! எனவே, மனைவி ஆண்டாளின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக இத்தலத்தில் பெருமாள், ஆண்டாளுக்கு கிருஷ்ணராக அருள்புரிந்தாராம்.

எனவே, இங்குள்ள ரெங்கமன்னார் கிருஷ்ணராகவும், ஆண்டாள் ருக்மிணியாகவும், கருடாழ்வார் சத்தியபாமாவுமாகவும் அருளுவதாக ஐதீகம்.

கீர்த்தி தரும் ஆண்டாள்:

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் ஆண்டாள் கிழக்கு நோக்கி தனிச்சன்னதியில் அருளுகிறாள். பொதுவாக கிழக்கு நோக்கியிருக்கும் பெண் தெய்வங்களை வழிபட்டால் கீர்த்தி உண்டாகும் என்பர். எனவே, இவளிடம் வேண்டிக்கொள்பவை அனைத்தும் நடக்கும் என்பர்.

வளையல், மஞ்சள்கயிறு பிரசாதம் :

திருமணமாகாத பெண்கள் இங்கு கண்ணாடி கிணறை சுற்றி வந்து வேண்டிக்கொள்கிறார்கள்.

துளசி மாலை வாங்கி வந்து ஆண்டாளுக்கு சாத்தி வணங்கி, பின் அதனை வாங்கி கழுத்தில் அணிந்து கொண்டு, அருகிலிருக்கும் கண்ணாடி கிணற்றை சுற்றி வந்து கிணற்றினுள்ளே பார்த்துவிட்டு பின் மீண்டும் ஆண்டாளிடம் வந்து வழிபடுகிறார்கள். இவ்வாறு வழிபடுபவர்களுக்கு வளையல், மஞ்சள் கயிறு பிரசாதமாக கொடுக்கின்றனர். இதனால், தடைபட்ட திருமணங்கள் நடக்கும் என்பது நம்பிக்கை.

முப்புரி ஊட்டிய தலம்:

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் ஆண்டாள், பெரியாழ்வார், வடபத்ரசாய் (சுயம்பு) ஆகிய மூன்று பேர் அவதரித்த பெருமையுடையது. எனவே, இத்தலத்தை "முப்புரிஊட்டியதலம்" என்கின்றனர்.

திவ்யதேசங்களில் புனிதமான ஸ்தலமாகவும் கருதப்படுகிறது.

லட்சுமி ஹயக்ரீவர்:

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் ஆண்டாள் கோயில் முதல் பிரகாரத்தில் லட்சுமி ஹயக்ரீவர், ஓவிய வடிவில் அருள்பாலிக்கிறார். கல்வியில் சிறந்து திகழ இவரிடம் வேண்டிக்கொள்கிறார்கள்.

தமிழக அரசு சின்னம்:

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் வடபெருங் கோயிலுடையான் சன்னதி ராஜகோபுரத்தை கட்டியவர் பெரியாழ்வார்.

11 நிலைகள், 11 கலசங்களுடன் இருக்கும் இக்கோபுரத்தின் உயரம் 196 அடி. பெரியாழ்வார் காலத்தில் ஒரு ரூபாய்க்கு 196 காசுகள் மதிப்பிருந்ததாம். இதன் அடிப்படையில் அவர், இந்த உயரத்தில் கோபுரம் கட்டியதாக சொல்கிறார்கள்.

இக்கோபுரத்தை பற்றி கம்பர், ""திருக்கோபுரத்துக் கிணையம்பொன் மேருச்சிகரம்" என மேருமலை சிகரத்திற்கு ஒப்பாக குறிப்பிட்டு பாடியுள்ளார். பொதுவாக கோயில் கோபுரங்களில் சுவாமிகளின் திருவுருவ சிற்பங்கள் இருக்கும்.

ஆனால், என்ன காரணத்தாலோ பெரியாழ்வார் இக்கோபுரத்தை கட்டியபோது சிற்பங்கள் எதுவும் அமைக்கவில்லை.

சிலைகள் இல்லாமல், தமிழர்களின் கட்டடக்கலையை எடுத்துக்காட்டும் விதமாக இருந்ததும், இக்கோபுரம் தமிழக அரசின் சின்னமாக இடம்பிடிக்க ஒரு காரணமாக அமைந்தது.

ஆண்டாள் பாடிய பாசுரங்கள்:

ஆண்டாள் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் இருந்து பெருமாளை வேண்டி திருப்பாவை, நாச்சியார் திருமொழி ஆகிய பிரபந்தங்களை இயற்றினாள். இதில் திருப்பாவை 30 பாசுரங்களும், நாச்சியார்திருமொழி 143 பாசுரங்களும் உடையது.

ஆண்டாளின் பிற்பெயர்கள்: ஆண்டாளின் இயற்பெயர் கோதை.

இதற்கு பூமாலை என்று பொருள். இவளுக்கு சூடிக்கொடுத்த சுடர்க்கொடி, ஆண்டாள், பட்டர்பிரான் புதல்வி, திருப்பாவை பாடிய செல்வி, வேயர்குல விளக்கு என பல பெயர்கள் உண்டு.

வெள்ளிக்குறடு:

ஆண்டாள் சன்னதி அர்த்தமண்டபத்தில் வெள்ளிக்குறடு எனும் மண்டபம் உள்ளது. இம்மண்டபத்தில் ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமையிலும் மாலை 6 மணிக்கு ஆண்டாள், ரெங்க மன்னாருடன் ஊஞ்சலில் எழுந்தருள்கிறாள். இந்நேரத்தில் ஆண்டாளை தரிசனம் செய்தால், திருமண பாக்கியம் உண்டாகும் என்பது நம்பிக்கை.

வட்ட வாலுடன் ஆஞ்சநேயர்:

ஆஞ்சநேயர், தனது வாலை தலைக்கு மேல் வைத்தபடிதான் காட்சி தருவார். இக்கோயிலில் தட்டொளிக்கு அருகிலுள்ள ஒரு தூணில் ஆஞ்சநேயர் சஞ்சீவி மலையை தூக்கியபடி, வாலை தன்னை வட்டமாக சுற்றி வைத்தவாறு வித்தியாசமான கோலத்தில் இருக்கிறார். சிற்பக்கலைக்கு சான்றாக உள்ள சிற்பம் இது.

பெருமாள் பெயர் சூட்டிய பெரியாழ்வார்:

பகவானை ஒரே சமயத்தில் அங்கு திரண்டிருந்த பல்லாயிரக்கணக்கான பக்தர்கள் தரிசித்ததால், பெரியாழ்வார் மனதில் ஓர் அச்சம் தோன்றியது. எங்கே பெருமாளுக்கு திருஷ்டி பட்டுவிடுமோ என்ற எண்ணத்தில் "பல்லாண்டு பல்லாண்டு" எனத்துவங்கும், "திருப்பல்லாண்டு" பாடினார். அவரது பக்தியை மெச்சிய பெருமாள், அனைவரிலும் உயர்ந்தவர் என்ற பொருளில் "பெரியாழ்வார்" என்று பெயர் சூட்டினார்.

108 திவ்யதேச சுவாமிகள்:

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் ஆண்டாள், தான் அணிந்திருக்கும் மாலையில் 108 திவ்யதேசங்களில் அருளும் பெருமாள்களை மாலையாக அணிந்திருப்பதாக ஐதீகம். இதனை நினைவுறுத்தும் விதமாக, ஆண்டாள் கோயில் கருவறையைச் சுற்றி முதல் பிரகார சுவர்களில் 108 திவ்யதேச பெருமாளின் உருவங்கள் ஓவியமாக வரையப்பட்டுள்ளது. இதில் திருப்பாற்கடல், வைகுண்டம் பெருமாள் உட்பட அனைத்து பெருமாள்களையும் தரிசிக்கலாம்.

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் பெருமை:

அனைத்து பெருமாள் கோயிலிலும் அதிகாலையில் நடை திறப்பின்போது, திருப்பல்லாண்டும், திருப்பாவையும் பாடப்படுகிறது. இவ்விரண்டு பிரபந்தங்களையும் பாடிய தந்தை, மகள் இருவரும் பிறந்த ஊர் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் ஆகும். லஷ்மி தாயாரே ஆண்டாளாகவும், கருடாழ்வாரின் அம்சமான பெரியாழ்வார் அவதரித்ததும் இத்தலத்தில்தான். அதுமட்டுமின்றி இவ்விருவருமே ஆழ்வார்களில் ஒருவராக இடம்பிடித்தவர்கள். இவ்வூரை, "கோதை பிறந்த ஊர்", "கோவிந்தன் வாழும் ஊர்" என்றும் சிறப்பித்து சொல்வர்.

பங்குனி உத்திரத்தில் திருமணம்:

ஆண்டாளை, ரெங்கமன்னாருக்கு திருமணம் செய்து கொடுப்பதற்காக அவளை ஸ்ரீரங்கத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார் பெரியாழ்வார். அவர்கள் காவிரிக்கரையை அடைந்ததும், தன் கணவன் இருக்குமிடத்தில் பல்லக்கில் செல்வது அவருக்கு மரியாதை தருவதாக இருக்காது என எண்ணினாள் ஆண்டாள். எனவே, தன்னை ஆட்கொள்ளும்படி ரெங்கமன்னாரிடம் வேண்டினாள். ரெங்கமன்னாரும் அவளை தன்னுடன் வரவழைத்துக் கொண்டார்.

இதனிடையே, தன் மகளைக்காண பல்லக்கிற்குள் பார்த்தார் பெரியாழ்வார். ஆனால் ஆண்டாள் அங்கில்லாததைக் கண்டு திகைப்படைந்தார்.

தன் மகளை ரெங்கமன்னார், அழைத்துக் கொண்டதை எண்ணிய அவர், தன் ஊரில் வைத்து ஆண்டாளை திருமணம் செய்து கொள்ளும்படி வேண்டினார். ரெங்கமன்னாரும் ஒப்புக்கொண்டார். அதன்படி பங்குனி உத்திரத்தன்று ஆண்டாளை, ரெங்கமன்னார் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் வைத்து திருமணம் செய்து கொண்டார்.

இதன் அடிப்படையில் பங்குனி உத்திரத்தன்று ஆண்டாள், ரெங்கமன்னார் திருக்கல்யாணமும், தேர்த்திருவிழாவும் நடக்கிறது.

மகள் மீது பாசம் கொண்ட தந்தை:

பெரியாழ்வார், தான் வளர்த்த நந்தவனத்தில் குழந்தையாக கிடைத்த ஆண்டாள் மீது அதிக பாசம் கொண்டு வளர்த்தார். ஒரு தந்தை தன் மகள் மீது எவ்வாறு பாசம் கொண்டிருக்கவேண்டும் என்பதற்கு உதாரணமாக திகழ்ந்தார் பெரியாழ்வார்.

ஆண்டாளை அவர் ரெங்கமன்னாருக்கு திருமணம் செய்து கொடுக்க சென்றபோது, ஆண்டாள் ஸ்வாமியுடன் சேர்ந்துவிட்டாள். அப்போது தன் மகளைக் காணாத அவர் ஆற்றாமை மிகுதியால், "ஒருமகள் தன்னையுடையேன் உலகம்நிறைந்த புகழால் திருமகள் போலவளர்த்தேன் செங்கண்மால்தான் கொண்டுபோனான்" என்று பாடினார்.

தனது இல்லத்தில் மகாராணியாக வாழ்ந்தவள், தற்போது பெருமாளை மணம் முடிக்கின்றாளே! அவள் இங்கே இருந்தது போல சிறப்புடன் அங்கே வாழ்வாளா! என்று தந்தையின் மன பதைபதைப்புடன் இப்பாடலை பாடினார். ஆண்கள், இப்பாடலை பாடினால் தங்களது குழந்தைகள் மீது பாசம் அதிகரிக்கும் என்பது நம்பிக்கை.

பக்தர் பார்த்தபின்பே தரிசனம்:

ஆண்டாள் கோயிலில் நடை திறக்கும் அர்ச்சகர்கள் முதலில், ஆண்டாளை பார்ப்பதில்லை. கதவை திறந்ததும் ஆண்டாளுக்கு வலப்புறத்தில் இருக்கும் கண்ணாடியை பார்க்கின்றனர். ஆண்டாள் முதலில் இந்த கண்ணாடியை பார்த்துக்கொள்வதாக ஐதீகம். இதன் அடிப்படையில் அர்ச்சகர்கள் இவ்வாறு செய்கின்றனர். பின்பு ஆண்டாளுக்கு தீபம் ஏற்றப்படுகிறது. பக்தர்கள் பார்ப்பதற்காக திரை விலக்கப்பட்ட பிறகே, அர்ச்சகர்களும் ஆண்டாளை பார்க்கின்றனர். ஆண்டாளுக்கு திருஷ்டி பட்டுவிடக்கூடாது என்பதற்காக இவ்வாறு செய்யப்படுவதாக சொல்கிறார்கள்.

முன்பு, ஆண்டாள் சன்னதி நடைதிறக்கும் போது ஒரு பசு கொண்டு வரப்படும். மகாலட்சுமி வாசம் செய்யும் பசுவின் பின்புறத்தில் ஆண்டாள் முதலில் விழிப்பதற்காக இவ்வாறு செய்யப்பட்டது. தற்போது இவ்வழக்கம் நடைமுறையில் இல்லை.

மூன்று வாசலுடன் பெருமாள்:

இத்தலத்திலுள்ள வடபத்ரசாயி பெருமாளை தரிசனம் செய்ய பிரதான வாசல்கள் தவிர மேலும் இரண்டு வாசல்கள் இருக்கிறது.

ஸ்வாமியின் திருமுகம், திருப்பாதம் தரிசிக்க கருவறையில் இரண்டு பகுதிகளில் இரண்டு வாசல்கள் உள்ளது.

ஆனால், ஸ்வாமியை பிரதான வாசலில் இருந்தே முழுமையாக தரிசிக்கலாம் என்பதால், இவ்வாசல் வழியாக தரிசனம் செய்ய அனுமதிப்பதில்லை.

பிறந்த வீட்டிற்கு செல்லும் ஆண்டாள்:

ஆண்டாள் நளவருடம், ஆடி மாதம் செவ்வாய்க்கிழமை, பூர நட்சத்திரத்தன்று மகாலட்சுமியின் அம்சத்துடன் நந்தவனத்தில் அவதரித்தாள்.

இவள் பிறந்த ஆடி பூரத்தன்று தனியே நந்தவனத்திற்கு எழுந்தருள்கிறாள்.

அப்போது அவள் பாடிய திருப்பாவை, நாச்சியார்திருமொழி, திருப்பல்லாண்டு பாசுரங்கள் பாடப்படுகிறது.

கணவன் வீட்டில் எவ்வளவு மகிழ்ச்சி கிடைத்தாலும், பிறந்த வீட்டிற்கு செல்லும்பெண் கூடுதலான மகிழ்ச்சியுடன் இருப்பாள்.

அதேபோல, ஆண்டாள் பிறந்தவீட்டிற்கு செல்லும் நாளில் அவளை வழிபட அனைத்து நியாயமான பிரார்த்தனைகளும் நிறைவேறும் என்பர்.

திருப்பதி, மதுரைக்கு ஆண்டாள் மாலை செல்வது ஏன்?:

ஸ்ரீரங்கத்தில் அருளும் ரெங்கநாதரை மணம் முடித்துக்கொண்ட ஆண்டாள் அணிந்த மாலை திருப்பதி வெங்கடாஜலபதி, மதுரை கள்ளழகர் ஸ்வாமிக்கு கொண்டு செல்லப்படுகிறது. இதற்கான காரணம் இதுதான்.

ஆண்டாள், கண்ணனை கணவனாக அடைய இவ்விரு பெருமாள்களிடமும் வேண்டிக்கொண்டாளாம். எனவே, அதற்கு நன்றி செய்யும்விதமாக உற்சவ ஆண்டாள் அணிந்த மாலை சித்ரா பௌர்ணமியின் போது, கள்ளழகருக்கும், புரட்டாசி 5ம் திருநாளன்று திருப்பதிக்கும் செல்கிறது. அவள் கொடுத்தனுப்பும் மாலையுடன் ஆண்டாள் பட்டுப்புடவை, கிளியும் கொண்டு செல்லப்படுகிறது.

பூமியைக் காட்டிய அம்பாள்:

ஆண்டாள் இது கையில் கல்காரபுஷ்பம், கிளியும், வலக்கையை தொங்கவிட்டு பூமியைக்காட்டியபடி இருக்கிறாள். இதனை, ஆண்டாள் தன்னை வேண்டி வரும் பக்தர்களுக்கு அருள் செய்வதை பற்றி சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கும் கோலம் என்கிறார்கள்.

ஆண்டாளுக்கு கிளி ஏன்?:

கிளி சொன்னதைச் சொல்லும் தன்மையுடையது.

ஆண்டாள், கண்ணனை மணக்க விரும்பிய தகவலை சொல்வதற்காக கிளியை தூது அனுப்பினாளாம். ஆகவே, ஆண்டாள் திருமணத்திற்கு உதவியதற்கு மரியாதை செய்யும்விதமாக கிளியை தன் இடக்கையில் வைத்திருக்கிறாள்.

வியாசரின் மகனாகிய, சுகப் பிரம்மரிஷியே ஆண்டாள் கையில் கிளியாக இருப்பதாகவும் சொல்வதுண்டு.

கிளி செய்யும் முறை:

இத்தலத்தில் ஆண்டாள் கையில் வைப்பதற்காக தினமும் இலைகளால் கிளி செய்யப்படுகிறது. மாலையில் சாயரட்சை பூஜையின்போது இந்த கிளி ஆண்டாளுக்கு வைக்கப்படுகிறது. ஆண்டாள் மறுநாள் காலை வரையில் கையில் கிளியுடன் இருக்கிறாள். பின், இந்த கிளி பக்தர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிறது.

இதனை மரவள்ளிக்கிழங்கு இலையை உடல் பகுதியாகவும், மாதுளம் பிஞ்சினை அலகு, இலையை இறகு, காக்காப்பொன் கண்ணாகவும் வைத்து, வாழை நாரில் இணைத்து செய்யப்படுகிறது.

மாலையில் சேர்க்கப்படும் பூக்கள்:

ஆண்டாளுக்கு சாத்தப்படும் மாலையில் செவ்வந்தி (மஞ்சள்), விருட்சி (இட்லிப்பூ என்றும் சொல்வர்) (சிவப்பு), சம்மங்கி (வெள்ளை), மருள் (பச்சை), கதிர் பச்சைப்பூ (பச்சை) ஆகிய மலர்களும், துளசியும் பிரதானமாக சேர்க்கப்பட்டு மாலை செய்யப்படுகிறது.

இப்பூக்கள் அனைத்தும் பெரியாழ்வார் உருவாக்கிய நந்தவனத்திலேயே வளர்க்கப்படுகிறது.

திரு விழாக் காலங்களில் ஸ்ரீரங்கத்தில் இருந்து மலர்மாலை கொடுத்தனுப்புகின்றனர்.

கள்ளழகருக்கு அனுப்பும் புடவை நிறம் எடுப்பது எப்படி?:

மதுரையில் சித்திரா பௌர்ணமியின் போது, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் இருந்து ஆண்டாள் கொடுத்தனுப்பும் பட்டுப்புடவையை கள்ளழகர் அணிந்து கொண்டு ஆற்றில் இறங்குகிறார். கள்ளழகர் உடுத்தும் பட்டுப்புடவையின் நிறத்தை வைத்து, அந்த ஆண்டில் நாட்டின் நிலை எப்படியிருக்கும் என்று கணிப்பதுண்டு.

இந்த ஆடை, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் ஆண்டாளுக்கு சாத்தப்படுவதற்காக புடவைகள் வைக்கப்பட்டிருக்கும் பரிவட்ட அறையில் இருந்து, பணியாளரால் எடுக்கப்படுகிறது. புடவை எடுப்பவர் நிறத்தையும் பார்ப்பதில்லை. கள்ளழகரின் விருப்பத்தால், ஏதேனும் ஒரு நிறத்தில் புடவை வரும் என்கின்றனர்.

ராஜாங்க கோலம்:

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் உள்ள ரங்கமன்னார் சுவாமி, வலது கையில் பெந்துகோல் (தற்காப்பு கோல்), இடக்கையில் செங்கோல், இடுப்பில் உடைவாளும் வைத்து ராஜகோலத்தில் இருக்கிறார். இவர் காலில் செருப்பும் அணிந்திருப்பது விசேஷம்.

கருடாழ்வாரின் மூன்று பதவி:

கருடாழ்வார் இத்தலத்தில் ரங்கமன்னாருக்கு மாமானார் (பெரியாழ்வார் அம்சம்), மாப்பிள்ளை தோழன், சத்தியபாமா (பெருமாள் கிருஷ்ணன் என்பதால்) என மூன்று பதவிகளுடன் இருக்கிறார்.

புத்திசாலியான பெண் குழந்தை பிறக்க வேண்டுமா:

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் பிறந்த பெரியாழ்வார், லக்ஷ்மி நாராயணரை தன் குலதெய்வமாக வழிபட்டார். இவர் வழிபட்ட நாராயணர், ஆண்டாள் கோயில் முதல் பிரகாரத்தில் வடக்கு நோக்கியிருக்கிறார். தன் இடது மடியில் லட்சுமியை அமர வைத்தபடி இருக்கும் இவர், சுதை சிற்பமாக இருக்கிறார். எனவே, இவருக்கு அபிஷேகம் கிடையாது. பல வர்ணங்களுடன் இருப்பதால் இவரை, "வர்ணகலாபேரர்" என அழைக்கின்றனர். இவரது சன்னதி, மரப்பலகைகளால் அமைக்கப்பட்டிருப்பது வித்தியாசமான அம்சம். இவரிடம் வேண்டிக்கொண்டால் ஆண்டாள் போலவே பக்தியும் அறிவார்ந்த திறனும் கொண்ட பெண் குழந்தைகள் பிறக்கும், குடும்பத்தில் ஜஸ்வர்யம் பெருகும் என்பது நம்பிக்கை. ஸ்ரீலக்ஷ்மிநாராயணர் உற்சவர், ஆண்டாள் கோயில் கருவறைக்குள் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார். இவரை சாதாரண நாட்களில் தரிசிக்க முடியாது.

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்- பெயர் விளக்கம்:

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் தலத்திற்குரிய விளக்கத்தைக் கேளுங்கள்.

ஸ்ரீ என்றால் லக்ஷ்மி. இவளே ஆண்டாளாக அவதாரம் எடுத்தாள்.

வில்லி என்பது இவ்வூரை ஆண்ட மன்னன் பெயர்.

பாம்பு புற்று நிறைந்திருந்த பகுதியாக இருந்தது என்பதால் "புத்தூர்" என்றும் பெயர் வந்தது. பிற்காலத்தில், இவற்றை மொத்தமாகத் தொகுத்து "ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்" என பெயர் பெற்றது.

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவராஹ மஹாதேசிகாய நம:

பாவை முப்பது புதிர்கள் முப்பது

புதிராக்கம் : க்ருஷ்ணகுமார தாத தாஸன், புண்ணியபுரி (பூனா)

திருப்பாவை முப்பது பாசுரங்கள் பதங்களைக் கொண்டு புதிர் விடைகள் காண்க...

பாசுரம் 1:

கீழ்வாறு 4 பதங்கள் காண்க, எல்லாவற்றிலும் இரண்டாம் எழுத்து "ர்"

	ர்				
	ர்				ம்
	ர்		ல்		
	ர்		னி		

பாசுரம் 2: கீழ்வாறு உயிரெழுத்துடன் துவங்கும் 4 பதங்கள் காண்க:

ஆ		த		
உ			து	
ஐ				
உ			மா	

பாசுரம் 3: கீழ்வாறு 4 அடைமொழிப் பதங்கள் காண்க:

பெ					ல்	
பொ			டு			
பெ						ள்
பூ			ளை			

பாசுரம் 4: கீழ்வாறு உள்ள எம்பெருமானின் அவயவங்கள் 4 பதங்கள் காண்க:

பா					ள்
உ			ம்		
மெ					
		ல்			

பாசுரம் 5: கண்ணனைக் கீழ்வாறு ஆண்டாள் பாடிடும் 4 பதங்கள் காண்க:

		ரை			ன்	
ய						ன்
தா			ன்			
மா						

பாசுரம் 6: கீழ்வாறு 4 பதங்கள் கோவிலோடு ஆண்டாள் சம்பந்தப் படுத்துபவை:

மு			ர்	
வி			ங்	
யோ			ள்	
	ரி			

பாசுரம் 7: கீழ்வாறாக ஒலி எழுப்பும் 4 பதங்கள் காண்க:

			சு		
க					ப
பே					ம்
த					ம்

பாசுரம் 8: கீழேயுள்ளவாறு வா எழுத்துடன் 4 பதங்கள் காண்க

	வா				ன்
		வா		ம்	
		வா			
		வா			

பாசுரம் 9: கீழேயுள்ள மா பதங்களைக் காண்க

மா			து
மா			
மா		ர்	
மா		வ	

பாசுரம் 10:

கீழ்வாறு நுழைதல் வார்த்தையுடன் சம்பந்தமான 4 பதங்கள் காண்க:

பு				ற
தி				ர்
தி			ல்	
வா				

பாசுரம் 11:

கீழ்வாறுள்ள குறிப்புக்கு ஏற்ற 4 எழுத்துள்ளப் பதங்கள் நிரப்புக

				அரசர்
				சூழ் உறவு
				தவறு
				நிறத்தன்

பாசுரம் 12: இராம காதை சம்பந்த 4 பதங்கள் குழம்பியுள்ளன. நேர் செய்க:

கை	ல	தெ	ங்	னி	ன்			
ன	ம	து	ன்	கி	க்	யா	னி	த்
ல்	தி	த்	ன	னா	சி			
ற்	கோ	ச்	னை	ற	செ	மா		

பாசுரம் 13: கீழே "ளி" கொண்ட 4 பதங்கள்

	ளி					து
		ளி			ய்	
		ளி			ளை	
		ளி			து	

பாசுரம் 14: கீழமைந்த வேதியரோடு சம்பந்தமான 4 பதங்கள் காண்க

தி				ல்	
வெ			ல்		
பொ				றை	
த					ர்

பாசுரம் 15: கீழுள்ள 4 பதங்கள் பேச்சுத்திறன் சம்பந்தம் கொண்டவை. காண்க

வா				ம்	
க			ரை		
அ					ன்
வ			ர்		

பாசுரம் 16: ஆண்டாள் இரண்டு முறைப் பயன்படுத்தும் 4 பதங்கள்

க			ம்
கா			னே
மு			ம்
ம			

பாசுரம் 17: கண்ணனையும் மற்றும் உறவினர்களையும் விளிக்கும் 4 பதங்கள்:

ப					
ய			ய்		
ந				லா	
உ					னே

பாசுரம் 18: பெண் பெயர்கள் அல்லது பெண்ணைக் குறிக்கின்ற 4 பதங்கள் காண்க

ம				ளே	
மா					
கு					
ந					ய்

பாசுரம் 19: பாடலில் தூக்கத்துடன் சம்பந்தப்பட்ட 4 பதங்கள் காண்க:

			ல்		
		ல்			
ச					ன்
எ					ய்

பாசுரம் 20: கீழ்வாறு "ம்" மில் முடியும் 4 பதங்கள்

		ர்			ம்
	ட்				ம்
			கு	ம்	
			மு	ம்	

பாசுரம் 21:

கீழ்வாறு "உ" காரத்தில் துவங்கும் 4 பதங்கள்

உ			டி		
உ				ல்	
உ			கு		
உ					ண்

பாசுரம் 22: கீழ்வாறு கண்ணுடன் தொடர்பான 4 பதங்கள் :

அ			
செ			
		கு	
வி			

பாசுரம் 23: அரிமாவுடன் சம்பந்தப்பட்ட 4 பதங்கள்

மு				ல்
			ம்	
வே				ர்
மு			கி	

பாசுரம் 24: கண்ணனின் திருவடிக்குப் பல்லாண்டு பாடும் 4 பதங்கள்

அ				ய்	
உ				ய்	
அ				றி	
க					றி

பாசுரம் 25: கீழ்வாறுள்ள குறிப்புகள் கொண்டு 4 பதங்கள் காண்க:

					துக்கமும்
					தப்புவித்து
					தீயென்ன
					துதித்து

பாசுரம் 26:

கீழே கலைந்துள்ள 4 பதங்களைச் சீர் செய்க:"

கே	கோ	வி	க்	ல	ள
ணா	ணி	வ	ம	ண்	
ஆ	ய்	லை	னி	யா	லி
டு	வ	ண்	வே	ன	

பாசுரம் 27:

ஆண்டாள் சூட நினைக்கும் அணிவகைகள் 4 பதங்கள்:

			மே	
				வே
				யே
சூ				

பாசுரம் 28: அ, ஆ, இ எனத் தொடங்கும் 4 பதங்கள் காண்க:

அ				ல்		
அ					ம்	
ஆ						
இ						

பாசுரம் 29: ஆண்டாள் கண்ணனிடம் கேட்டுப் பெற்றவை 4 பதங்கள்:

பொ						டி
கு				ல்		
எ					ம்	
ஆ					ம்	

பாசுரம் 30: ஆண்டாள் திருப்பாவையில் பல்லாண்டு பாடி முடிக்கும் 4 பெயர்கள்:

ப						ன்
மா			ன்			
தி			ல்			
	ச		ன்			

சுபமஸ்து

ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்

*****

பாவை முப்பது புதிர்கள் முப்பது

விடைகள்

1. மார்கழி, சீர்மல்கும், கூர்வேல், கார்மேனி
2. ஆந்தனை, உகந்து, ஐயம், உய்யுமாறு
3. பெருஞ்செந்நெல், பொறிவண்டு, பெரும்பசுக்கள், பூங்குவளை
4. பாழியந்தோள், உருவம், மெய், கையில்
5. மதுரை மைந்தன், யமுனைத் துறைவன், தாமோதரன், மாயன்
6. முனிவர், விளிசங்கு, யோகிகள், அரி
7. கீசகீசு, கலகலப்ப, பேச்சரவம், தயிரரவம்
8. தேவாதிதேவன், கீழ்வானம், கூவுவான், மேய்வான்
9. மாடத்து, மாமான், மாமீர், மாதவன்
10. புகுகின்ற, திறவாதார், திறவேல், வாசல்
11. கோவலர், சுற்றம், குற்றம், வண்ணன்
12. தென்னிலங்கை, மனதுக்கினியான், சினத்தினால், கோமானைச் செற்ற
13. குளிரக் குடைந்து, புள்ளின் வாய், கிள்ளிக்களை, வெள்ளி யெழுந்து
14. திருக்கோவில், வெண்பல், பொடிக்கூறை, தவத்தவர்
15. வாயறிதும், கட்டுரை, அழையேன்மின், வல்லீர்
16. கதவம், காப்பானே, முன்னம், மணி
17. பலதேவா, யசோதாய், நந்தகோபாலா, உம்பர்கோமான்
18. மருமகளே, மாதவி, குழலீ, நப்பின்னாய்
19. கட்டில், துயில், சயனத்தின், எழுவொட்டாய்
20. தவிர்க்கும், தட்டொளியும், கொடுக்கும், உக்கமும்
21. உன்னடி, உலகினில், உனக்கு, உன்வாசற்கண்
22. அங்கண், செங்கண், நோக்கு, விழி
23. முழைஞ்சில், சிங்கம், வேரிமயிர், முழங்கி
24. அளந்தாய், உதைத்தாய், அடிபோற்றி, கழல்போற்றி
25. வருத்தமும், பிழைப்பித்து, நெருப்பென்ன, அருத்தித்து
26. கோலவிளக்கே, மணிவண்ணா, ஆலினிலையாய், வேண்டுவன
27. பாடகமே, செவிப்பூவே, தோள்வளையே, சூடகமே
28. அன்பினால், அறிவொன்றும், ஆய்க்குலத்து, இறைவா
29. பொற்றாமரையடி, குற்றேவல், எற்றைக்கும், ஆட்செய்வோம்
30. பட்டர்பிரான், மாதவன், திருமால், கேசவன்

மார்கழி ஏன் பெண்களுக்கு ஸ்பெஷல்?

மார்கழி வந்துவிட்டது. உடலை நடுங்கவைக்கும் குளிருக்கு அஞ்சி உச்சி முதல் உள்ளங்கால் வரை போர்த்திக்கொண்டு விடிந்த பின்னரும் தூங்குவோர் நிறைய பேர். ஆனால், பெரும்பாலான பெண்கள் கொட்டும் பனியையும் பொருட்படுத்தாமல், அதிகாலையிலேயே எழுந்து வாசல் தெளித்து கோலமிட்டு, கோயிலுக்குச் சென்று வழிபாடு நடத்துக்கின்றனர். அப்படி மார்கழி மாதத்தில் என்னதான் விசேஷம்?

'மார்கழியில் விரதம் இருந்தா மனசு நிறைஞ்ச மணாளன் கிடைப்பான்' என்கிறார்களே... மார்கழிக்கும் திருமணத்துக்கும் என்ன சம்பந்தம்? நகரங்களில் காண முடியவில்லை எனினும் இன்றும் பல ஊர்களிலும், கிராமங்களிலும் மார்கழிக் கோலத்தின் நடுவில் சாணிப் பிள்ளையாரும், அதன் மேல் பூக்களையும் வைப்பது எதற்காக?

இதுபோன்ற நம் சந்தேகங்களுக்கு ஆன்மிகத்துடன் அறிவியலையும் கலந்து விளக்கம் தருகிறார், சேலம் கோட்டை அழகிரி நாத ஸ்வாமி கோயிலின் பட்டாச்சார்யார் எஸ்.சுதர்சனம் பட்டர்.

"மார்கழி மாதத்தில் அதிகாலையில் கோலமிடும் வழிபாட்டு முறை வகுக்கப்பட்டதன் காரணம் என்ன?"

"ஆடியில் அம்மனும், புரட்டாசியில் பெருமானும், மார்கழியில் அனைத்து தெய்வங்களும் என, மாதத்துக்கு ஒரு தெய்வம் என வழிபட வகுத்துள்ளார்கள் நம் முன்னோர். ஏனெனில், ஆடியில் பலமுள்ள காற்று வீசும். அப்படி வீசும் காற்று விஷக்காற்று என்பதால், மக்கள் தங்கள் வீடுகளை விட்டு வெளியே வந்து அம்மன் கோயில்களில் உள்ள கிருமிநாசினியான வேப்பிலையின் மணத்தை சுவாசிக்கும் போது, விஷக்காற்று முறியடிக்கப்படுவதுடன், இயற்கையான ஆக்சிஜனும் கிடைக்கிறது.

இதே புரட்டாசி மழைக்காலம் என்பதால் மக்கள் தங்கள் வீடுகளிலேயே அப்போது கிடைக்கும் சத்து மிகுந்த காய்கறிகளைப் படைத்து பெருமாளை வழிபடுகிறார்கள். இம்மாதத்தில் காய்கறிகளின் சத்தும், துளசி தீர்த்தமும் நம் உடலுக்குத் தேவையான ஆரோக்கியத்தைத் தருகிறது.

இதே போல் மார்கழி மாதத்தின் அதிகாலையில், ஒஸோன் படலம் வழி, ஆரோக்கியமான, உடல் நலனைத் தரும் காற்று அதிகம் பூமியில் இறங்கும். இது நம் வியாதிகளைக் கட்டுப்படுத்தும் என்பதால்தான் மார்கழி அதிகாலையில் பெண்கள் எழுந்து சாணம் தெளித்து கோலமிட வேண்டும் என முன்னோர்கள் கூறினர்.

நம் உடலில் 80% ஆக்சிஜனும் 20% கரியமில வாயுவும் இருக்க வேண்டும். தவறான பழக்க வழக்கங்களால் கூடுதலாகிவிட்ட விஷவாயுவான கார்பன்-டை-ஆக்சைடை விரட்டி ஆக்சிஜனை நம் உடல் பெறுவதால் வெள்ளை அணுக்கள் இரத்தத்தில் பெருகி நோய் எதிர்ப்பு சக்தி உருவாகிறது. இந்த நல்ல வாயுவை சுவாசிக்கும் பொருட்டே அதிகாலை மார்கழியில் எழுவது என்பதை தெய்வத்தின் பெயரால் கட்டாயப்படுத்தி வைத்துள்ளனர் நம் முன்னோர்கள்."

"ஏன் எல்லா விரதங்களிலும் பெண்கள் முன்னிலைப்படுத்தப்படுகிறார்கள்?"

"பெண்ணை எதற்கும் ஒப்பிட முடியாத ஓர் உயரிய இடத்தில் வைத்துள்ளது நம் சாஸ்திரங்களும் வேதங்களும். ஒரு பெண் 6 விதமான தன்மைகளைக் கொண்டவள். அவளே தெய்வமாகவும், மனைவியாகவும், குருவாகவும், நண்பனாகவும், ஆசானாகவும், போதகனாகவும் (செயல்திறன்) ஒரு ஆணுக்கு அமைகின்றாள். அந்தப் பெண்ணின் ஆரோக்கியம் நன்றாக இருந்தால்தான் ஒவ்வொரு குடும்பமும் ஆரோக்கியமாக இருக்கும். ஆகவேதான் பெரும்பாலான விரதங்களில் பெண்களின் பங்கு அதிகம் உள்ளது."

"பெண்கள் அதிகாலையில் கோலமிடுவதன் தத்துவம் என்ன?"

"எந்த மனிதரும் தவறுகள் செய்யாமலில்லை. அறிந்து செய்யும் தவறுகள் ஒரு பக்கம், அறியாமல் செய்யும் தவறுகள் மறுபக்கம். நடக்கும் போது நம் காலடிபட்டு எழும்பு, பூச்சி போன்ற எத்தனை உயிர்கள் சாகின்றன? இதுவும் ஒருவகை பாவம்தானே? இதனால் எழும் தோஷத்தினால் கன்னிப் பெண்களுக்கு திருமணத்தில் தடை வரும். இதைத் தவிர்க்கவே பெண்கள் வாசலில் அரிசி மாவினால் கோலம் போடும் பழக்கம் ஏற்படுத்தப்பட்டது.

மழையினால் உணவுக்கு வழியின்றி இரவு முழுவதும் அடைந்து கிடக்கும் சிறு உயிரினங்கள் அதிகாலையில் வெளிவந்து தமக்குத் தேவையான உணவாக அரிசி மாவைத் தேடி வந்து உண்ணும். அந்த உணவினை சிறு உயிரினங்களுக்கு அளித்த பெண்களுக்கு, தோஷங்கள் அகலும்."

"மார்கழிக் கோலத்தில் சாணம் வைப்பது ஏன்?"

"பசு மாட்டின் சாணம் அற்புத பலன்களைத் தரும் ஒப்பற்ற கிருமிநாசினி என்பது உலகளவில் பல அறிவியல் வல்லுநர்களும் ஒப்புக்கொண்ட உண்மை. நம் வீட்டைச் சுற்றிப் பரவியிருக்கும் பாக்டீரியாவை அழிக்கும் சக்தி கொண்டது சாணம். கண்ணுக்குத் தெரியாத பாக்டீரியாக்களினால் நோய்த் தொற்றுகள் ஏற்படும். இதைத் தவிர்க்கவே சாணத்தில் மகாலட்சுமி உறைவதாகவும், சாணப்

பிள்ளையார் பிடித்து வைத்தால் நல்லது என்றும் கூறி வாசலில் சாணத்தைக் கரைத்துத் தெளிப்பதை பழக்கமாக்கினர் நம் முன்னோர்கள்."

"சாணத்தின் மேல் பூ வைப்பது எதற்காக?"

"சாணத்தின் மீது வைக்கும் பூக்களின் தேனை உறிஞ்சுவதற்காக வரும் தேனீக்களுக்கு உணவு கிடைப்பது மட்டுமின்றி, சாணத்தின் பயனால் அந்தத் தேனீயின் விஷமும் எடுக்கப்படுகிறது.

இப்படி ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடைய நல்ல விஷயங்களை அடக்கிய மார்கழி மாதக் கோலங்களால் பெண்களின் கற்பனைத் திறன் வளர்வதுடன் காசு தராமலேயே யோகாவை செய்த பலனும் கிட்டும். ஒருமுக சிந்தனை ஏற்பட்டு அறிவும் கூர்மையாகும்."

"பாவை நோன்பு இருந்தால் திருமணம் கைகூடும் என்று சொல்வது ஏன்?"

"ஆன்மிக பதில்:

அந்தக் காலத்தில் ஆண்டாள் இந்த மார்கழி மாதத்தில் தினம் ஒரு பாசுரமாகப் பாடிச் சென்று, தான் மட்டும் பெருமாளைப் பார்த்து பலன் அடையக் கூடாது என்று, தன் தெருவிலிருந்த கன்னிப் பெண்கள், குழந்தை இல்லாதவர்கள் என எல்லாத் தரப்பு பெண்களையும் தன்னோட அழைத்துச் சென்று, தன் மனம் கவர்ந்த கண்ணனின் முன் நின்று 'நீயே என் கணவனாக வர வேண்டும்' என்று வழிபடுகிறாள். அதோடு ஆண்டாளுடன் சென்ற பெண்களும் கண்ணனுடன் ஐக்கியமாகி தாங்கள் நினைத்ததை அடைகின்றனர்.

அறிவியல் சார் பதில்:

அதிகாலை எழுந்து ஒரு மனதுடன் தனக்குச் சிறந்த கணவன் கிடைக்க வேண்டும் என்ற ஆழ் மனது நம்பிக்கையுடன், பரிசுத்தமான காற்றை சுவாசித்து விரதம் மேற்கொள்ளும் போது அப்பெண்ணிடமிருந்த எதிர்மறை எண்ணங்கள் விலகி, மன ஆரோக்கியம் மேம்பட்டு அவள் நினைத்த காரியம் கைகூடும். அதாவது **நல்ல கணவனை அடையும் வழி கிடைக்கும்.**"

அம்மாடி, மார்கழியில் இத்தனை விஷயங்களா?! பட்டருக்கு நன்றி கூறிய கையோடு வீட்டின் முன் ஓட்டி வைத்திருந்த ரெடிமேட் பிளாஸ்டிக் கோலத்தைப் பிய்த்து எடுத்துவிட்டு, அரிசி மாவுக் கோலத்தைப் போடத் துவங்கி விட்டேன் நான்.

நீங்களும் தானே தோழியரே?!

..... **விகடன்**

மங்களகரமான மார்கழி மாதத்தில் வைகறைத் துயிலெழுந்து, பகவானைத் துதி செய்வதால் மற்ற எல்லா மாதங்களிலும் பகவானைப் பூஜித்த பலனைப் பெறலாம்.

திருப்பாவை

ரிஷிகள் தவம் போன்ற தங்கள் முயற்சியாலே எம்பெருமாளை அடைய முற்படுவர் . ஆழ்வார்கள் எம்பெருமானால் மயர்வற மதி நலம் அருளப் பெற்றதால் ஸம்ஸார ஸாகரத்திலிருந்து எழுந்தவர். பெரியாழ்வார் பொங்கிவரும் பக்தியால் எம்பெருமானுக்கு யாதொரு தீங்கும் வராமலிருக்க பல்லாண்டு பாடியருளினார். ஆண்டாள் பிறந்தது முதல் இயல்பாகவே எம்பெருமானிடம் பக்தி பூண்டவளாய் எம்பெருமானை எழுப்பி தங்குறையை விண்ணப்பஞ் செய்தாள். ஆழ்வார்கள் புருஷர்கள். தங்களைப் பெண்ணாகப் பாவித்து எம்பெருமானை அனுபவித்தனர். ஆண்டாள் பெண்ணதலால் எம்பெருமானிடம் பாவனையின்றி இயல்பாக அன்பு செலுத்தி அவனையே அடைந்தாள். எனவே ஆழ்வார்களைக் காட்டிலும் ஆண்டாளுக்கு ஏற்றம். அவள் அருளிச் செய்த திருப்பாவைக்கும் ஏற்றம்.

பாவை: ஆயர் சிறுமிகள் கண்ணனைப் பதியாக அடைய மண்ணால் காத்யாயனிப் ப்ரதிமை (பாவை) செய்து அதனை வழிபட்டனர். ஆண்டாள் தன்னையும் தன் தோழிகளையும் ஆயர் சிறுமிகளாகவும், வடபெருங்கோயிலுடையான் ஸந்நிதியை நந்தகோபன் அரண்மனையாகவும் வடபத்ர சாயியைக் கண்ணனாகவும் பாவித்து வ்ரதம் இருந்ததாக இப் பாடல்களை இயற்றியதால் இதற்குத் திருப்பாவை என்ற பெயர் வழங்கலாயிற்று.

இந் நூல் உள்ளரையே முக்கியமாகக் கொண்டது. இதில் உள்ளபடி ஒருவரும் நீராட குளம் போன்ற நீர் நிலைகளுப் போய் நீராடியதாக எங்கும் காணவில்லை. மார்கழி நீராட்டம் என்ற வ்யாஜத்தாலே எம்பெருமானை அடைந்து உனக்கு சேஷபூதனான இந்த ஆத்மா அழிந்தொழியாவண்ணம் இதற்கு அநுரூபமான கைங்கர்யங்களைத் தந்து, ஆட்கொள்ள வேண்டும் என்று ப்ரார்த்திப்பதே, திருப்பாவைக்குக் கருத்தாம்.

எம்பெருமானாரை "திருப்பாவைக்கு அர்த்தம் அருளிச் செய்ய வேண்டுமென்று" ப்ரார்த்திக்க, "திருப்பல்லாண்டுக்கு ஆள் கிடைக்கிலும் திருப்பாவைக்கு ஆள் கிடையாது". பத்து ஆழ்வார்களின் ஸாரபூதையான தானே சொல்லித்தானே கேட்குமத்தனை" என்று அருளிச் செய்தார். "பதின்மருடைய கஞானமும் ஸ்த்ரீ தனமாக இவள் பக்கலிலே குடிகொண்டுள்ளது. பத்து பேருக்கு ஒரு பெண் பிள்ளை போறுமன்றோ".

இளைய பெருமானும் ஆழ்வார்களும் எம்பெருமானை விரும்பினர். ஸ்ரீபரதாழ்வானும் பெரியாழ்வாரும் பகவானின் ஸ்ம்ருதியை விரும்பினர். ஸ்ரீசத்ருக்னாழ்வானும், நாச்சியாரும். ஸ்ரீமதுர கவிகளும் ஆசாரியனையே உபாயமாக ஏற்றனர்.

ஆழ்வார்கள் தங்களைப் பெண்களாக பாவித்து எம்பெருமானிடம் அன்பு செலுத்தினர். ப்ராஹ்மணியான ஆண்டாள் தன்னை இடைச்சியாக பாவித்து நோன்பு நோற்றாள்.

திருப்பாவையில் முதலில் நோன்பிற்கு காலத்தைக் கூறி நோன்பிற்குச் செய்ய வேண்டியவற்றைச் சொல்லி வ்ரதமனுஷ்டிக்க அனுமதியளித்தவர்களின் தன்மையைக் கூறி,

எல்லோரும் குளிர மழை பொழியும்படி கூறி நாம் இந்தவ்ரதமனுஷ்டித்தால் எல்லாத் தடங்கலுந் தொலைந்துபோம் என்று உணர்த்தி மேல் பத்து பாட்டால் ஒருவரை ஒருவர் எழுப்பி நந்தகோபன் மாளிகையை அடைந்து கண்ணனை எழுப்பி தாங்கள் விரும்பிய பகவத் ஸம்சுலேஷாமாகிய பலனைப் பெற்றனர் என்று உணர்த்தி திருப்பாவை முடிகின்றது.

இங்கு பெண்கள் கண்ணனைப் பிரிந்து சிலர் உறங்கினர். சிலர் எழுப்பினர் எனில், உறங்கினவர் யார்? எழுப்பியவர் யார் என்றால், முனிவர் போன்றவர் உறங்கினவர், அமரர் போன்றவர் எழுப்புகிறவர்கள்.

இதில் "பேசின பேச்சு பேட்டிலையோ" என்று கூறாமல் "பேசின பேச்சுவம் கேட்டிலையோ" என்று ஆண்டாளே கூறியுள்ளதால் பேச்சிலிருந்து தோன்றுகிற (அரவம்) த்வனிப் பொருள் தான் சுவையை அதிகம் அளிக்கும் என்றதால் தொனிப் பொருளை இதற்கு வ்யாக்யானம் செய்த ஆசார்யர்கள் நன்கு விளக்கியுள்ளனர்.

ஆண்டாள் திருப்பாவையில் ஆசார்ய ஸம்பந்தம் உய்யும் வழி என்பதை த்வனிக்க வைத்துள்ளாள். இக் கருத்து "வில்லி புதுவை விட்டு சித்தர் தங்கள் தேவரை வல்ல பரிசு வருவிப்பரேல் அது காண்டுமே" ஆண்டாளின் இப் பாசரம் விளக்கும். 'மார்க்கசீர்ஷம்' என்ற சொல்லை இரண்டாகப் பிரித்து சீர்ஷம் - சிறந்த; மார்க்கம் வழி ஆசார்ய ஸம்பந்தம் என்பன உணர்க.

திருப்பாவையும் பேரருளாளனும்

தொனிப் பொருளையே முக்கியமாகக் கொண்டுள்ளது திருப்பாவை என்பதை ஆண்டான் திருவாக்கே உணர்த்துகிறது என்று உணரப்பட்டது.

"மத்துறு மிகுத்த தயிர் மொய்த்தவெணைய்
வைத்ததுணு மத்த னிடமா
மத்தி கிரி பத்தர்வினை தொத்தறவ
றுக்குமணி யத்தி கிரியே"

(அதிகாரஸங்காஹம்)

யசோதை தயிரைக் கடைந்து வைத்த வெண்ணையை வாரியுண்டு தன் எளிமையைக் காட்டியருளிய கண்ணபிரான் பேரருளாளனாய் நின்று கண்டு களிக்க ஸேவை ஸாதிக்கிறான். அவன் நித்யவாஸம் செய்யும் அத்திகிரியென்னும் திவ்ய தேசமே பாபத்தைப் போக்க வல்லது என்று ஸ்வாமி தேசிகன் ஸாதித்ததால் பேரருளாளன் கண்ணனே என்றும் அவனுறையும் அத்திகிரி என்ற திவ்யதேசம் ஆயர்பாடி என்றும் தேறிற்று, எனவே ஆண்டாள் அருளிய திருப்பாவை பேரருளாளன் பற்றியதே. இதனை விரிவுச்சுஞ்சி ஓரிரு உதாரணந் தந்து விளக்குவோம்.

முதல் பாசரத்தில் நாராயணனே, நமக்கே என்று தேற்றேகா ரந்தந்து நாம் விரும்பும் பொருளை நாராயணனால்தான் தந்தருள முடியும், மற்றவர்களால் தந்திட இயலாது என்பதும், அவனைச் சரணடையும் நமக்கே தருவான் சரணடையாதவர்க்குத் தரமாட்டான். தன்னிடம் சரணாகதி செய்த ப்ரபந்நர்களின் பக்கத்திலிருந்து அர்ச்சிராதி மார்க்கமாக அழைத்துச் சென்று அவனே அவர்கள் விரும்பிய மோகூத்தை யளித்தருளுவான் என்று ஆண்டாள் கூறியருளினாள். அந்த நாராயணன் ப்ரஹ்மாவை வ்யாஜமாகக் கொண்டு மண்ணுய்ய

மண்ணுலகில் மனிசருய்ய பேரருளாளனாக அவதரித்தானாதலால் இப் பாசுரம் அவன் விஷயமாம்.

எட்டாவது பாசுரத்தில் பேசப்பட்ட தேவாதி தேவன் பேரருளாளனே அவனல்லவா. அந்தோ! மண்ணவர் மதிமயங்கி மாண்பு குன்றி அல்லலறுகிறார்களே, இவர்கள் ஸம்ஸாரத்தில் அடிச்சூட்டால் தவிக்கிறார்களே என்று அருள் கூர்ந்து ஆட்கொள்ள அவதரித்தான். எனவே அவர் விஷயமானது இப் பாசுரம்

ப்ரபந்த ஜனகூடஸ்தரான ஆழ்வாரும் முதல் ப்ரபந்தத்தை இமையோர் தலைவா என்றும் சரம ப்ரபந்தத்தை அயர்வறுமமரர்கள் அதிபதி என்றும் தொடங்கி தேவாதிராஜனை, தெய்வப் பெருமாளை பேரருளாளனைப் பேசினார் என்றுணர்க.

கடைசிப் பாசுரத்தில் வங்கக் கடல் கடைந்த மாதவனே (ஸ்ரீமந் நாராயணனே) கலங்காப் பெருநகரை விடுத்து நம் கலக்கத்தைப் போக்கி ஆட்கொண்ட பேரருளாளனானதால் அவன் அருள் பெற்று நாம் விரும்பியதைப் பெற்று இன்புறுவோம் என்று கூறுகிறான். இக்கருத்து இப் பாசுரத்தில் "திருவருள்" என்ற சொல்லால் உணர்த்தப்படுகிறது. இவனைத் தவிர மற்றத் தெய்வங்களின் அருள் இவ் வுலகப் பயனையே அளிக்கவல்லது. தெய்வப் பெருமாளின் அருள் மோகூரூப பயனை அளிக்க வல்லது. ஆதலால் இதுவே திருவருள். பேரருள் ஆகும். இதனையுடைய தேவாதி தேவன் பேரருளாளனே.

ஸ்ரீ பேரருளாளனுக்கும் ஆண்டாளுக்கும் உள்ள இந்த திவ்ய ஸம்பந்தம் இன்றளவும் கீழ்க்கண்ட முறையில் அநுஸந்திக்கப் படுகிறது:-

ஸ்ரீ பேரருளாளன் திருமலையிலிருந்து புறப்பாடாகி திருமலைக்கு திரும்புகால் கண்டருளும் போதெல்லாம் ஆண்டாள் சந்நிதி முன் ஸ்ரீ பாதத் தாங்கிகள் தோளுக்கினியானை கைகளில் எழுந்தருள பண்ணிக்கொள்ள, ஸ்ரீ பெருமாளுக்கும், ஆண்டாளுக்கும் மாலை மாற்று வைபவம் நடந்து, கற்பூர ஆரத்தி ஆன பிறகே எழுந்தருளுகிறார். இந்த வைபவம் எப்பொழுதும் மாற்றமில்லாமல் நடைபெறுகிற க்ரமம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

.....ஸத் ஸம்ப்ரதாய ப்ரதீபம் , ஸ்ரீ ஹயக்ரீவ வித்யா பீடம்

மார்கழி மாதத்தின் சிறப்புகள்

மார்கழி மாதம் தனுர் மாதம் ஆகும். தட்சிணாயன காலம் மார்கழியுடன் முடிவடைகிறது. சூரியனுடைய தெற்கு இயக்கம் முடிவடையும் காலம். இந்த நேரத்தில் சூரியனுடைய கதிர்வீச்சு பல பிரச்சினைகளைத் தரக்கூடியது.

தமிழ் மாதங்களில் மார்கழி என்பது இறைவனுக்கு உரிய மாதமாக விளங்குகிறது. மற்ற மாதங்களில் ஒரு நாளோ, ஒரு கிழமையோ மட்டுமே இறைவனுக்கு உகந்ததாக இருக்கும். ஆனால் மார்கழியில் மட்டும் அந்த மாதம் முழுவதும் இறைவனுக்கு உகந்ததாகவே போற்றப்படுகிறது.

மார்கழி மாதத்தை தேவர் மாதம் என்று குறிப்பிடுவர். அதாவது கடவுளை வழிபடும் மாதமாகும். இறைவனை வழிபடுவதற்காக இம்மாதம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதால், இம்மாதத்தில் எவ்வித மங்கல நிகழ்ச்சிகளும் நடத்தப்படுவதில்லை.

சைவ ஆலயங்களிலும், வைணவ ஆலயங்களிலும் சூரிய உதயத்திற்கு முன்னதாகவே பூஜை, ஆராதனை நடத்தப்படும். மேளதாள வாத்தியங்கள் முழங்கப்படும். சிவாலயங்களில் திருவெம்பாவை, திருப்பள்ளியெழுச்சியும், விஷ்ணு ஆலயங்களில் திருப்பாவையும் பாடப்படும். விஷ்ணு ஆலயங்களில் மார்கழி மாதம் முழுவதும் திருப்பாவை பாடுவர்.

மனிதர்களின் ஒரு வருடம் என்பது தேவர்களுக்கு ஒரு நாள் ஆகும். தை முதல் ஆனி வரையுள்ள காலம் பகல் எனவும், ஆடி முதல் மார்கழி வரையுள்ள காலம் இரவு எனவும் ஆகும். இதன்படி தேவர்களுக்கு இரவுக் காலம் முடிகிற வைகறைப் பொழுது, மார்கழி மாதமாகின்றன. மார்கழி மாதம் தேவர்களுக்கு அதிகாலை 4 மணி முதல் 6 மணி வரையுள்ள இரண்டு மணி நேரத்தைக் குறிக்கும். சூரிய உதயத்துக்கு முன்பான இந்தக் காலம் பிரம்ம முகூர்த்தம் என்று அழைக்கப்படும்.

Margazhi, queen among months

No other month has a full bouquet of events — spiritual and cultural — as the Tamil month of Margazhi. Although weddings and housewarming ceremonies are traditionally not conducted, Margazhi is in fact the queen among the months. It is the month in which bhakti resonates in the air, with devotees coming out on to the streets, singing bhajans, homemakers welcoming ascetics, and devotion snowballs among the ordinary people.

Margazhi, also known as dhanur, in view of the fact that Sun moves into dhanur rasi, is the month that is dear to Lord Krishna Himself. “I am Margazhi among months,” he says and all those who think of Him and pray to Him, will be assured of Krishna’s grace, said Dhamal Ramakrishnan in a discourse. The Bhagavatam says the highest duty of a man consists in doing that which generates devotion to the Supreme Being, devotion which fills the heart of man with peace. One may wonder at the need to wake up early in the morning, when it is still cold and set forth singing bhajans or songs.

,,,The Hindu

Thiruppavai of Andal needs no introduction. Though they are only thirty in number, they are acclaimed to be the seed to the entire imperial collect of the Vedas. A minute seed that sprouts into a huge tree, gives refuge to the likes of kings and emperors. Similarly, Thiruppavai enshrines in itself the finest truths of Vedantha. Thiruppavai has been embellished with many authentic commentaries by the Poorvacharyas. Out of Swamy’s infinite mercy, His Holiness had assented to give a series of concise and succinct lectures on the topic of the most delectable Thiruppavai of Andal

When Margazhi dawns, the air is filled with the devotional, poetic music of Narayana. The season is celebrated with the compositions of Andal - the Thiruppavai - which are songs recognised for their mellifluous ragas and enchanting lines of bhakti. Andal one of the twelve Alvars, who were Tamil poet-saints and devotees of Sri Maha Vishnu in the Vaishnavite tradition. She was the only female saint in the group. To this day, she is widely regarded and well known for her compositions of devotional poetry, which are recited and sung in many Hindu temples and households not only during Margazhi, but all year round.

Andal's life and works have had a profound impact on Tamil literature, art, and culture, and she is revered as a symbol of devotion, piety, and spiritual enlightenment. Her legacy continues to inspire millions of people around the world.

KOODARAI VELLUM CHAKRAM

TIRUPPAVAI 27 IN MANDALA ART

Smt. Malathi Balaji

KOODARAI VELLUM CHAKRAM

This is a pictorial representation of tiruppAvai pAsuram 27 in a combination art of ManDala, Zen and Warli Art. The chakra portrays an insight into the tattva, hita and purushArtha of life.

KooDArai vellum seer Govinda

Govinda, Shreeman nArAyaNa is in the centre of the chakra, He is the goal to be achieved by jeevAtmas. He is the Ishwara tattva, the universal entity, the director of the whole universe, and the one inside our heart as the "antaryAmi" bhagavAn.

pADi parai konDu yAm perum sammAnam: - The hita, the means to attain him - the path of prapatti (surrender) to achieve him is portrayed in the following circles. The 8 drums (parai) represent the ashTAKshara mahAmantra which is made up of 8 aksharas. The jeevAtma resorts to surrender and further meditate upon and sing His divine names which is the means for a jeevAtma to become eligible for His grace (gift).

**nADu pugazhum parisinAI nandrAga, sooDagamE, tOIvalayE, tODE,
sevippoovE, pADagame**

The path of prapatti is time-tested and praised by the great seers of the world. The reward for this is the purushArtham or the goal be attained by jeevAtmas. It is subtly explained by the various jewelry that BhagavAn adorns. The bracelets, necklaces, earrings, ear cuffs represented in the third circle portray the protection which the jeevAtma gets when he experiences bhagavat anubhavam in His vicinity, namely feeling near Him (sAmeepyam), wearing His clothes and jewelry (sAroopyam), residing near Bhagavan with other muktas (sAIOkayam).

enDraNaiya palgalanum yAm aNivOm

The fourth circle contains BhagavAn's Chakra and Shankh which act both as his ornament, and his weapon to protect us in times of dire need. Symbolically, it also represents the shankh and chakra mudras which a prapanna receives from His AchArya when he gets initiated as a prapanna (samAshrayanam). This is indeed a moment of joy and feeling of being in eternal subservience and servitude of Shreeman Narayanan alone and none other.

**ADai uDuppOm adan pinnE pAI SOru, mooDaneypeydu muzhangai vazhi vAra,
kooDi irundu kuLirndElor empAvai.**

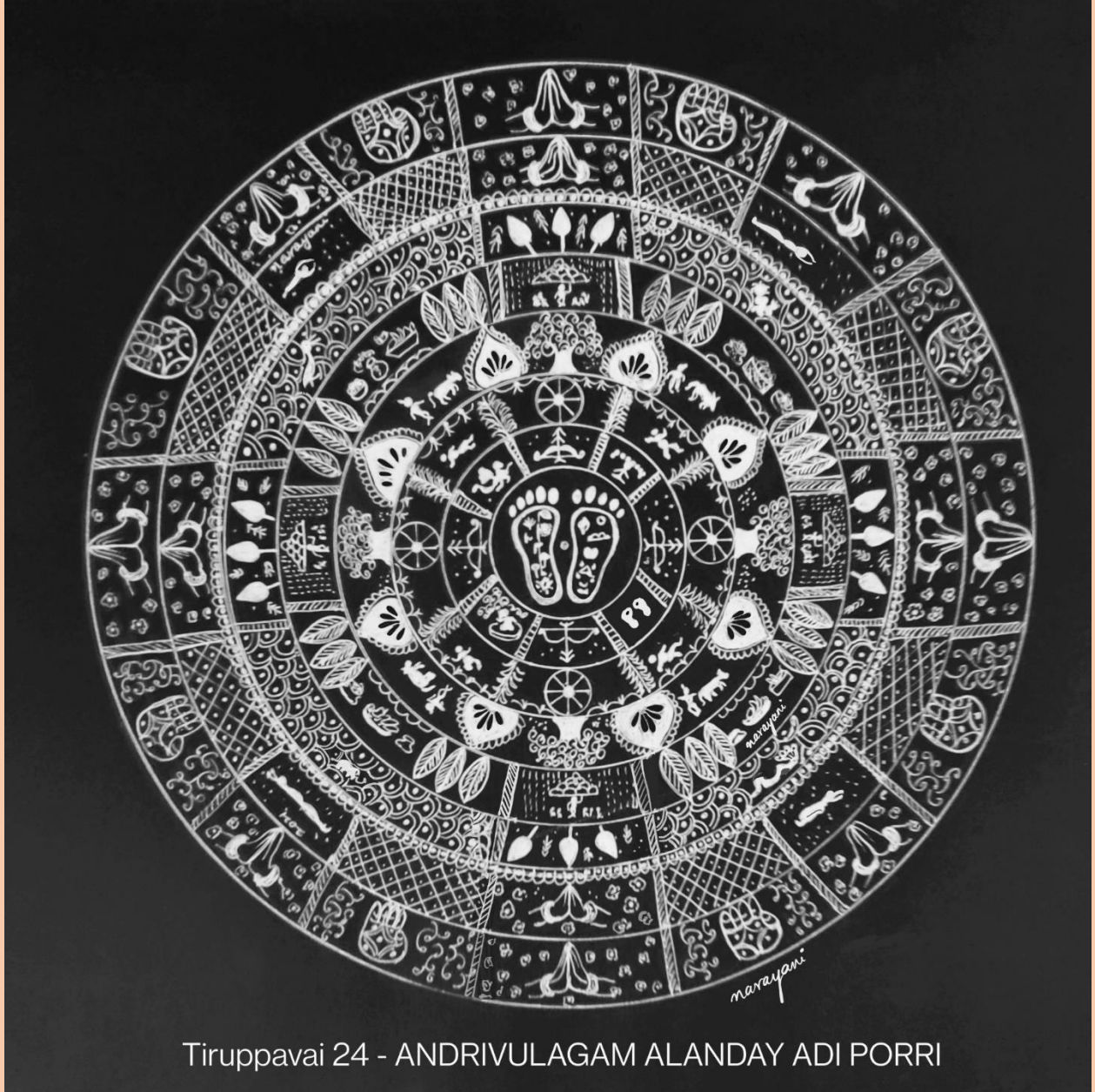
The last circle houses the objects of eternal bliss. ANDAL explains the experience of ultimate bliss through elements like wearing new dress, consuming sweet pongal dishes with a lot of ghee (krishnAmRutam prasAdam) and most importantly being in unity with each other, taking other devotees also along with us to enjoy the ultimate bliss of the Lord (sAyujyam).

ANDRIVULAGAM ALANDAY ADI PORRI

TIRUPPAVAI 24 IN MANDALA ART

Smt. Malathi Balaji

Tiruppavai 24 - ANDRIVULAGAM ALANDAY ADI PORRI

ANDAL follows her father and AchArya, PeriyAzhvAr, in singing pallANDu for the sarvEshvara, Shreeman NARayaNa. "pORRI" can be understood as pallANDu. Let's sing 24th tiruppAvai along with the maNDala art and enjoy every line of the pAsuram that celebrates kRishNa's guNa chEShTitAs. There are eight circles in the mandala above. Let's match the motifs in each circle with each line of the pAsuram.

1- (start from centre) – anRu iv ulagam aLandAy aDi pORRI !

PallANDu to Trivikrama's feet that once measured the entire universe!

What a spectacular sight MahAbali and all the celestials witnessed!

What a fortune that the whole universe was blessed with the touch of His divine feet!

Didn't Akroora roll on the dust embedded with KrishNa's footprints which were distinguished by symbols like lotus, barely corn and elephant goad! Oh, What an ecstasy?

2 - senRangu tennilangai seRRAy! tiRal pORRi !

PallANDu to Raama's prowess that destroyed LankA, for the sake of dear SeetA Devi!

The expeditions from AyOdhyA to LankA!! Wasn't it an epic journey in which RAma and LakshmaNa faced many ordeals walking on foot across AyodhyA, PrayAg, ChitrakooTa, DaNDakAraNya, PanchavaTi, kishkintA, RAMasEtu, SuvEIA and LankA? This journey is unimaginable for many of us who are enjoying today's 'luxury yAtrA package'.

3 - ponRach chagaDam udaittAy! pugazh pORRi !

PallANDu to little krishNa's fame which was attained by kicking cart demon ShakaTAsura and bringing it down into pieces! (KrishnAvatAram).

Of all the fame, why this fame is so special? This amazing event happened when KrishNa was just around three months old and was trying to turn around for the first time. Marking this important milestone of the divine child's growth, YashOdA arranged the "utthAna ceremony" - the ceremony of the child getting up for the first time. While she was busy with the arrangements, our little krishNa kicked the cart and became a child hero! Bravo!

4 - kanRu kuNilA eRindAy! kazhal pORRi !

PallANDu to KrishNa's little feet that gripped the earth tight for Him to swirl the huge calf demon vatsAsura, and throw it on the tree demon kapitAsura, knocking them both at the same time! Marvelous!

5 - kunRu kuDaiyAy eDuttAy! guNam pORRi !

PallANDu to KrishNa's compassionate guNa!

With his little fingers, He lifted the gOvardhanagiri like an umbrella and held it high to give shelter to the cowherds against incessant hailstorms caused by Indra. He showed His sausheelya guNa (graciousness) by holding the hill high not for just one day but for seven days, allowing normal life to go on. Incredible again!!

6 - venRu pagai keDukkum nin kaiyil vEI pORRi !

PallANDu to the spear that annihilates enemies and brings victory!

Did KrishNa use a spear/vEI? Ever since NandagOpa saw kriShNa being attacked by demons, he always held a sharp spear to guard his dear son kriShNa from the smallest of troubles. So, it is believed that KrishNa and the gOpas also carried spears, readily equipped to fight enemies. (ANDAL says this in the first tiruppAvai itself - "koorvEI koDuntozhilan nandagOpan kumaran").

7. enRenRu un sEvagamE Ettip paRai koLvAn !

ANDAL reminds krishNa that He should favour her and her friends who have come praising Him and wanting to serve Him eternally with their folded hands. (The motifs shAsTAnga namaskArams are used)

8. inRu yAm vandOm irangEIOr empAvAy !

ANDAL truly stands as our representative leader requesting KrishNa to shower his benign kaTAKsham on us.

This reminds us of charama shloka from Bhagavat GeetA which says that the one and only way to get KrishNa's blessing hands of protection (abhaya hastam) is to surrender to His divine feet. (tiruvaDi)

सर्वधर्मान्परित्यज्य मामेकं शरणं व्रज |

अहं त्वां सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि मा शुचः || 66||

sarvadharmAn parityajya mAm Ekam sharaNam vraja

aham tvAm sarvapApEbhyO mOkshayiShyAmi mA shuchah (66)

PallANDu to our dear ANDAL!

Andal Thoughts

Koyil T. S. Sundara Rajan • August 1, 1997

The asterism *tiru-āḍi-pūram* (which falls in July-August) marks a fragrant day in our calendar, as the *tiru-nakshatram* of [Andal](#). This blessed day is highlighted by Sri Manavala Mamunigal in the *Upadesa Ratnamalai* stanza

பெரியாழ்வார் பெண்பிள்ளையாய் ஆண்டாள் பிரந்த
திருவாடிப்-பூரத்தின் சீர்மை, ஒரு நாளைக்கு
உண்டொ? மனமே உணர்ந்து பார், ஆண்டாளுக்கு
உண்டாகில் ஒப்பு இதற்கும் உண்டு.

On this day, the *rathōtsavam/tiruttēr* (car) festival is celebrated in [Srivilliputtur](#), when Andal in her bridal finery and her winsome consort Sri Rangamannar mount the imposing *ratham* (the loftiest in the country), to course through their domain. This is verily a heavenly celebration of the profoundest of mystical and literary traditions of the country.

Andal is venerated as divinity per se. The great hagiographer Pinbaḷagiya Perumāḷ Jiyar affirms this by citing the sloka

देवस्य महिषीं दिव्याम् आदौ गोदाम् उपास्महे ।
यन् मौलिमालिकां प्रीत्या स्वीकरोति स्वयं प्रभुः ॥

It is said that for the mental peace of a disciple who confessed to restlessness, Sri Paraśara Bhaṭṭar composed two slokas: the first one, “bhūtaṁ sarashcha mahadāhvaya...” naming the ten divya sūri (Alvars) and Sri Udaiyavar [Ramanuja], and the second one, “nīlā-tunga- stana-giri-taṭī-suptam...” exclusively devoted to the ‘daivatam’ (Andal). These two slokas constitute important ‘taniyan’ to ‘aruLic-cheyal anusandhAnam’ (recitation of ‘divya-prabandham’).

kōdai and gōdā

‘kOdai’ was the first name Periyalvar gave to Andal. This Tamil word stands for ‘a string of flowers’. In the golden quadrangle of Tirukkurungudi, Vanamamalai, Alvar Tirunagari and Srivilliputtur, girl-children were commonly named ‘mAlA-nAcciyAr’. When the Tamil name was Sanskritised as ‘gOdA’, it yielded a rainbow of meanings. In Sanskrit, the root ‘gAuh’ means, inter alia, the ‘vEdam’; hence, ‘gOdA’ signifies one who gives of the ‘vEdam’.

Andal Book is scripture

“vēdam anaittukkuṁ vittākuṁ kōdai tamil” is how Sri Vedappiran Bhattar affirmed Tiruppavai’s scriptural status. As Sri Parasara Bhattar perceives it, Andal in her Book seems to instruct Isvara Himself on his majesty, on the several proofs of the Sruti, in his being One without a second: “kṛshṇaṁ pārārthyāṁ svaṁ śruti-śata-śiras-siddham adhyāpayanti”. This was no parochial or denominational boast.

It was given to Sri Kanchi (prativAdi-bhayankaram aNNA) Svami of blessed memory, to identify the several Vedic sources of not only Tiruppavai but of Nacciyar Tirumozhi as well. In the best of poets’ traditions in all climes and languages, the Andal Book registers many an echo of revelations in the smRti as well. The well-known line “acalām śriyam āpnōti” (in the ‘sahasranAma phalaSruti’) reads as “nīngāda celvaṁ niṛaindu” (in the ‘ōngi ulakaḷanda...’ Tiruppavai).

**सखेति मत्वा प्रसभं यद-उक्तम् ...
अजानता महिमानं तवेदम् ... तत् क्षामये...**

(from Srimad Bhagavad Gita 11:41–42) reads as

அறியாத பிள்ளைகளோம், அன்பினால் உந்தன்னை
சிறு-பேர் அழைத்தனவும் சீறி அருளாதே,
இறைவா!

in the *kaṛavaikaḷ* Tiruppavai.

The dear and auspicious ‘rukmiNI-pariNayam’ chapter of Srimad Bhagavatam contains Rukmini Devi’s heart-rending appeal to Sri Krishna to rescue her from being forced in marriage to Sisupala. She urges that a lowly character like Sisupala be not allowed to appropriate the offering (that is, herself) already dedicated to Sri Krishna.

**मा वीरभागम् अभिमर्शतु छैद्य आराद्
गोमायुवन-मृगपते: बलिम् अम्बुजाक्ष!**

These charged lines, we know, translate into Nacciyar Tirumozhi (1:5) as

vAniDai vAzhum avvAnavarkku maRaiyavar vELviyil vakutta avi kAnidait-
trivadOr nari pukundu kaDappadum mOppadum Seivadoppa...

One could stray outside of Sri Vaishnavam and discover in the Bible books of Solomon's Song and the Psalms several parallelisms (of lyrical expression, sentiment, episodic situation and even doctrine) with texts from Nacciyar Book, and from the entire run of aruLiccheyal. Thus, the following texts read like translations of each other:

- “the smell of thy garments...” (SSong 4:11)
- “peNNin varuttam aRiyAda perumAn araiyil pItaka- vaNNa-vADai...” (Nacciyar 13:1);
- “his lips like lilies, dropping sweet-smelling myrrh” (SSong 5:13)
- “karuppUram nARumO, kamalap-pU nARumO? tirup-pavaLac-chevvAi tAn..” (Nacciyar 7:1)

The ‘aruLiccheyal’ occasionally brings up to an episode or two which are not traceable in the popular Sanskrit canon. I for one could not guess the source of “AmayAi gangai-yAi” of Periyalvar (4:9:5) till I came across a ‘rasOkti’ essay of Sri Kanchi Svami tracing it to Harivamsam. Likewise Andal speaks of a fine point of ritual procedure in,

“muLLum illAc-chuLLi eri maDuttu muyanRu unnai nORkinREn kAmadEvA!” (Nacciyar 1:2).

I discovered (and I regarded the discovery as a blessing of Andal) from the relatively less-known ‘vishNu-dharmOttara- purANam’ that the pippala (ficus indicus?) samit (twigs offered in hOmam/oblation) with spiky notches were prescribed for ‘black’ rites (abhisArika yajna) provided for in the (AitarEya?) brAhmaNa; accordingly, in organising the rite for winning over tiruvEnkatam-uDaiyan, this young prodigy takes care to select for her sAttvika-hOmam the notch-free twigs. These are only a few illustrations of Andal Book as scripture.

Andal in Srirangam

It is important to note that as many as three shrines are dedicated to Andal in [Srirangam](#). It is well-known that to-day's chitra (originally, mADa) vIthi constitutes the seventh and last of the dedicated enclosures (tiru-vIdi / prAkAram) of periya- perumAL. There is an eighth enclosure, known as ‘aDAiya- vaLaindAn’ (meaning, ‘all-embracing’). [Even though this eighth enclosure is the ‘outer’ one, its name served as a metaphor for a gloss ~ aDAiya-vaLaindAn arum-pada-urai ~ on Tiruvaymozhi, written after the IDu.] At the time when Periyalvar escorted Andal on pilgrimage to Srirangam, the present-day utara (trivikraman) and chitra (mADa) vIdi were tenanted by only the temple functionaries; accordingly, the Alvar (and, of course, Andal) put up in the south-western part of ‘aDAiya-vaLaindAn’, so as to be

within easy reach of the streamlet ‘tirumanjana- kAvEri’. On this site came up the first Andal sannidhi in Srirangam. Here Andal is represented in the ‘seated’ posture and is worshipped only in the ‘mUla’ form; since the sannidhi is on the ‘veLit-tirumuRRam’ [outer yard] of the periya-kOyil, it is referred to as the ‘veLi ANDal sannidhi’, and it could be almost as ancient as the Srivilliputtur ANDAL sannidhi. This sannidhi is administered by SrI kOyil kandADai aNNan tirumALigai.

The second Andal shrine (commonly referred to as the ‘uL ANDAL’) is approached from the ‘ranga-vilAsam’; the ‘utsava mUrti’, also in the seated posture, was moved here from the veLi ANDAL sannidhi. Sri Rama is also worshipped in this sannidhi, and one can notice a replica of Udaiyavar’s ‘tAn-Ana tirumEni’ in a sub-shrine here. It is on this spot that the enchanting episode of “vAraNam Ayiram” is recalled, after namperumAL dismisses the Anai-vAhanam (elephant mount) and pauses to exchange garlands with Andal.

A few steps to the east of chandra-pushkariNI, and across SrI-kOdanDa-rAman sannidhi, is the parama-pada-nAthAn sannidhi where all the Alvars are in ‘sAlOkyam’ with perumAL. In this sannidhi, Andal (in standing posture as in Srivilliputtur) is worshipped in a sub-shrine. In simhAchalam (near viSAkhatnam), uDaiyavar had raised a shrine for Andal (in the same stance) near the SrI varAha-nRsimha sannidhi, to recall the “mAri-malai muzhanchil mannik-kitandu uRangum SIriya Singam...” Tiruppavai.

Periyalvar’s darling child

‘arca’ or vighram or pratimA, for the Sri Vaishnava, is the sentimentally satisfying and self-sufficient proof, and manifestation of the Deity; this is the case in every one of our 108 ‘divya-dESam’. The Lord beckons to each of us and admits us to His epiphany in a ‘divya-dESam’ of his choice; the entirety of ‘aruLic-cheyal’/‘divya-prabandham’ is but a luminiscent record and testament of each Alvar’s experiences during such ecstatic visitations. Just to gaze (‘sada paSyanti) at Andal at Srivilliputtur is indeed such transport; one verily is reminded of Periyalvar’s remembrance (8:1) of Andal:

oru-makaL tannai-yuDaiyEn, ulakam niRAinda pukazhAl tirumakaL pOl vaLarttEn, SenkaN-mAl tAn konDu pOnAn!

Periyalvar is consistent in the memory of his precious child Andal. His initial book Tiruppallandu declares that he had ‘no want’, being in the service of the Lord:

ennAL, emperumAn! un-tanakku aDiyom enRu ezhuttuppaTT annALE aDiyOngAL aDik-kudil vIDu-petru uindadu kAN!

Andal having attained mystic union with ‘periya-perumAL’ in SrIrangam, Periyalvar returned all by himself; nevertheless, he exclaims (in his final decad) in fulfilment, “Who in this world but me can be so blessed as my being yours?”:

“ninnuLEnAip-peRRa nanmai ivvulakinil Ar peRuvAr?”

Andal’s shrine in Srivilliputtur

We cannot but marvel at the manner in which Andal shrine dominates that of SrI-vaDa-perum-kOyil-uDaiyAn (‘vaTa-patra- SAI) in Srivilliputtur; just the same with Nammalvar shrine and that of Adip-pirAn in Alvar Tirunagari, of Udaiyavar and of Sri Adi Kesava Perumal in Sriperumbudur. The vaTa-patra-SAI ‘gOpuram’ at Srivilliputtur acquired a distinction of recent history when it was adopted as the emblem of the government of Tamil Nadu; the sacred temple’s lofty gOpuram is presently in near-ruin condition nevertheless. Not much is being spoken of the huge and surpassingly beautiful terra-cotta images of lakshmi-nArAyaNa and SrI-nRsimha cresting this gOpuram. The fine-carved wooden images in the courtyard (tirumuRRam) of vaTa-patra-SAI, like the breathtaking stone friezes on the interior of Tirukkurungudi gOpuram, deserve notice. We should learn to contemplate a divya-dESam in its entirety. When great souls like Udaiyavar visited any of these, they absorbed everything that was to a place: the streams, the mountain-stretch, the orchards and arbours, the approaches and streets around the temple, et al. In Srivilliputtur, there is a whole street (to the north of the temple) named after the ‘kandADaiyAr’ clan which yielded jewels of AchArya like SrI mudali-ANDAn (uDaiyavar’s nephew), SrI kOyil aNNan, tirumaNi appan svAmi, sholingur (SOzha-singha-puram) doDDAchar who wrote the well-known ‘chanDa-mArutam’ commentary on svAmi dESikan’s ‘SatadUshaNI’.

Srivilliputtur happens to be among the places where Sri Nathamuni’s institution of aRAiyar / viNNappam-seyvAr (reciters of ‘aruLiccheyal’) has survived. Other places are Srirangam, Alvar Tirunagari, Tirukkurungudi and Melkote/Tirunarayanapuram. It is blessed soil, this place named after the wild bowmen tribe of ‘villi’; mutter to yourself the verse of Vedappiran Bhattar if you sought to know how rich it is in vibrations:

kOdai piranda Ur, gOvindan vAzhum Ur, SOdi maNi-mADam tOnRum Ur — nItiyAl nalla pattar vAzhum Ur, nAn-maRaigal Odum Ur, villiputtUr vEdak-kOn Ur !

While in Srivilliputtur, wait for the bewitching moment when aRAiyar recites Svami Desikan’s hymn-consummate ‘gOdA-stuti’:

श्री-विष्णुचित्त-कुल-नन्दन-कल्प-वल्लीम्
श्रीरङ्गराज-हरिचन्दन-योगदृश्याम् |
साक्षात् क्षमां करुणया कमलाम-इवान्याम्
गोदाम् अनन्य-शरणः शरणं प्रपद्ये | |

ANDAL

The remarkable girl who would marry none but the Lord

<https://ramanuja.org/sv/alvars/andal/>

Andal is one of the most extraordinary personalities in religious history. She is known in her native tongue of Tamil as an **Alvar**, one who is "immersed" in the depths of enjoyment of God, the omnipresent mysterious One. Tradition reckons [12 Alvars](#), of which Andal is the only female. Between the fifth and ninth centuries, in the Tamil-speaking region of South India, these saints revitalized the Indian religious milieu, sparking a renewal of devotional worship throughout the subcontinent. Traveling from place to place, from temple to temple, from holy site to holy site, they composed exceedingly beautiful poetry to their Divine Beloved, Vishnu, as an expression of their love for Him. Anyone can see why their poetry was so attractive; at once both impassioned and philosophical, their words cut across all barriers of caste and class, attracting all to their faith. In doing so, they sculpted a new religious heritage of intensely emotional *bhakti*, or love of the Divine, whose impact is still felt today in the Indian religious life. Andal, whose life and poetry are celebrated every December-January, is the most visible contributor to this heritage.

Life of Andal

The life of Andal is remarkable in its romantic simplicity. A devout brahmin named [Vishnucitta](#) lived in Villiputtur, a town near Madurai. His daily duties included procuring

flowers for the worship of the Lord at the local temple. One morning, as he went about his business, he discovered a baby girl lying under a tulasi plant in his flower garden. Having no family of his own, Vishnucitta felt it was God's grace that gave him this child and named her [Godai, or "gift of Mother Earth."](#) Filled with joy, he took her home and raised her as his own.

Vishnucitta discovering Andal.
Sculpture above the *tulasi* garden in Srivilliputtur

Godai grew up in an atmosphere of love and devotion. Vishnucitta doted on her in every respect, singing songs to her about his Beloved Krishna, teaching her all the stories and philosophy he knew, and sharing with her his love of Tamil poetry. The love Vishnucitta had for his Beloved Lord intensified further in his daughter, and before long she was passionately in love with Lord Krishna. Even as a child, Godai made up her mind to marry none but the Lord of Brindavana, and refused to think of any human being in similar terms.

She imagined what it would be like to be His bride, playing the role of His beloved, enjoying His presence. Unknown to her father, she adorned herself daily with the flower garland he prepared for the Lord at the temple. After admiring her reflection and thinking of herself as His

ideal bride, she would put the garland back for her father to take to the temple and offer to the Lord.

Traditional Painting of Andal

One day, Vishnucitta noticed a strand of Godai's hair on one of the garlands. Shocked and saddened by this desecration of what was meant only for the Lord, he scolded Godai for her misuse of the garland and discarded it. He carefully prepared a new one and offered it to the Lord, begging His pardon all the while.

That night, the Lord appeared to Vishnucitta in his dream and asked him why he discarded Godai's garland instead of offering it to Him. He told Vishnucitta that He missed the scent of Godai's body in the flowers, and that He preferred them that way. Would he please continue to give the garlands once worn by Godai? Overcome with emotion, Vishnucitta awoke and cried tears of both joy and remorse. It dawned on him that his daughter was someone whose love of God was so intense and pure that even he had not comprehended its extent. Her spiritual greatness was such that the Lord Himself wished to share her presence. From this day on, she became known as **"Andal"**, the girl who "ruled" over the Lord.

Andal blossomed into a beautiful young woman as she came of marriageable age. When asked to marry, however, she stubbornly refused, saying that she would only agree to marry Sri Ranganatha, the Lord at the great temple town of Srirangam. Vishnucitta despaired, wondering what was to become of his daughter. One night, Lord Ranganatha appeared in his dream and asked that Andal be sent to Him in all her wedding finery. Simultaneously, the Lord appeared before the priests at Srirangam and asked them to prepare for the coming of Andal. Vishnucitta once again was filled with both joy and sadness; joy that his beloved daughter would attain her goal, but sadness

at losing her at the same time. He made all the wedding preparations and arranged for Andal's journey in a palanquin to Srirangam.

Andal waited with excited anticipation as the wedding party approached Lord Ranganatha's shrine. As they entered the temple, she jumped out of the palanquin, unable to restrain herself any longer. Running into the temple sanctum, she embraced Lord Ranganatha and disappeared in a blaze of glory, having joined her Lord. She was only fifteen at the time.

Andal is now one of the best loved poet-saints of the Tamils.

Pious tradition reckons her to be the veritable descent of Bhumi

Devi (Mother Earth) in bodily form to show humanity the way to His lotus feet. She is present in all Sri Vaishnava temples, in India and elsewhere, next to her Lord, as she always desired.

Historicity

The hagiography of Andal as presented above is undoubtedly historically true in most important respects. Today, the tulasi garden in which she was found is preserved in Srivilliputtur.

Vishnucitta's house, adjacent to Lord Vishnu's temple, has been converted into a temple in honor

The Divine Couple: Andal and Ranganatha in Srivilliputtur

of Andal and contains the well in which she admired her reflection while wearing the Lord's garlands.

Most of all, however, Andal is remembered for her poetry, in which she often strikes autobiographical notes about her love for her Lord. She describes herself as a young girl, still not fully mature, pining away for Him. She beseeches her friends, the god of love, and even animals for help in her quest to attain Him. Finally, she describes her good fortune of being the daughter of Vishnucitta, the best of the devout, who lives in Srivilliputtur and adores the Lord.

Andal's Poetry

Andal composed two works in her short life. Both are in Tamil and are unique in their literary, philosophical, religious, and artistic content. Her contribution is even more remarkable considering that she was a teenage girl when she composed these poems, at a time when there is no other record of Tamil women composing poetry [2]. Far from being the prattlings of a youngster, Andal's verses display a literary and religious maturity far beyond her years.

Srivilliputtur
Andal

Her first work is the [Tiruppavai](#), a poem of thirty verses in which Andal imagines herself to be a cowherd girl during the incarnation of Lord Krishna. She yearns to serve Him and achieve happiness not just in this birth, but for all eternity, and describes the religious vow (*pavai*) that she and her fellow cowgirls will take for this purpose.

The second is the [Nacciyar Tirumoli](#), a poem of 143 verses. **Tirumoli**, literally meaning "sacred sayings", is a Tamil poetic style in which the work is composed. "Nacciyar" means goddess, so the title means "sacred sayings of our Goddess." This poem fully reveals Andal's intense longing for Vishnu, the Divine Beloved. Utilizing classical Tamil poetic conventions and intermixing stories from the Sanskrit Vedas and Puranas, Andal creates imagery that is quite possibly unparalleled in the whole gamut of Indian religious literature.

The impact of these works on the daily religious life of the South Indian has been tremendous. Just like the Ramayana, people are never tired of listening to the Tiruppavai. The poem itself is recited with great religious fervor by women, men, and children of all ages, particularly in Tamil Nadu. The daily services in most Vaishnava temples and households include its recitation.

Both of these works, particularly the Tiruppavai, have been commented on extensively by innumerable scholars in a number of languages over the centuries. Today, we are fortunate to have many translations of the Tiruppavai in Western languages which make these poems available to an even wider audience.

During the month of Margali (December-January), discourses on the Tiruppavai in Tamil, Telugu, Kannada, Hindi and English take place all over India.

*****

*****

Andal-2

Sri Andal Rangamannar

Andal (Tamil: ஆண்டாளர், *Āṇḍāl*) or Godadevi is the only female **Alvar** among the 12 Alvar saints of South India. The Alvar saints are known for their affiliation to the **Srivaishnava** tradition of **Hinduism**. Active in the 8th-century,^{[2][4]} with some suggesting 7th-century,^{[3][note 1]} Andal is credited with the great **Tamil** works, **Thiruppavai** and **Nachiar Tirumozhi**, which are still recited by devotees during the winter festival season of **Margazhi**. Andal is an important female figure for women in South India and has inspired women's groups such as Goda Mandali.

Periazhwar (originally called Vishnuchittar) was an ardent devotee of **Perumal** and he used to string garland to Perumal every day. He was childless and he prayed to Perumal to save him from the longing. One day, he found a girl child under a **Tulasi** plant in a garden inside the temple. The child was goddess **Sri Mahalakshmi** herself incarnated to test the devotion of alvars. He and his wife named the child as Kothai, who grew up as a devotee of **Kannan**, an **avatar** of Perumal. She is believed to have worn the garland before

dedicating it to the presiding deity of the temple. Periazhwar, who later found it, was highly upset and remonstrated her. Sri Vishnudeva appeared in his dream and asked him to dedicate only the garland worn by Andal to him. The girl Kothai was thus named Andal and was referred as சூடிகொடுத்த சுடர்க்கொடி, or *Chudikodutha Sudarkodi* (lady who wore and gave her garland) to Lord Vishnu. The practise is followed during modern times when the garland of Andal from [Srivilliputhur Andal Temple](#) is sent to [Tirumala Venkateswara Temple](#) on Garudotsavam during the [Tamil month](#) of *Purattaasi* (September - October) and [Azhar Koyil](#) during [Chitra Pournami](#).

Dedication to Perumal

Kodhai was brought up by Vishnuchitta (Periyalvar) in an atmosphere of love and devotion. As Kodhai grew into a beautiful maiden, her fervor for the Lord [Perumal](#) grew to the extent that she decided to marry only the Lord himself. As time passed, her resolve strengthened and she thought constantly about marrying [Ranganathar](#) of [Thiruvarangam](#) (the reclining form of Perumal).

Andal's Bhakti

In North India, [Radha Rani](#) is celebrated as the "Queen of [Bhakti](#) (devotion)." Among the female devotees, [Mirabai](#)'s name is also taken as an example of complete devotion or [Bhakti](#) to Lord [Krishna](#). Similarly, in Tamil Nadu Andal is remembered for her pure love and devotion. In the [Thiruppavai](#), Andal, as a [Gopi](#) in [Ayarpadi](#) ([Brindavan](#)), emphasizes that the ultimate goal of life is to seek surrender and refuge at the Lord's feet.

Andal's Garlands

It is also believed that [Ranganatha](#) of [Ranganathaswamy temple](#) married Andal, who later merged with the idol. Since Andal married Ranganatha, who came as king [Raja Sriman Andhra Vishnu](#), the presiding deity is called Ranganannar.^[1]

Andal garland and Tirupati Venkateswara

For [Tirupati Brahmotsavam](#), garlands worn to Andal in [Srivilliputhur temple](#) are sent to [Venkateswara Temple](#) at [Tirupati](#) in [Andhra Pradesh](#). These traditional garlands are made of tulasi, sevanthi and sampangi flowers. These garlands are worn by Lord [Venkateswara](#) during the Garuda seva procession. Every year Tirupati Venkateswara's garland is sent to [Srivilliputtur Andal](#) for marriage festival of Andal.

Kallazhagar

Andal garland is also sent to Madurai [Kallazhagar temple](#) for the Chithirai Festival.

Andal's Parrot

Srivilliputhur Andal's hand-crafted parrot is made with fresh green leaves each and every day. This parrot is kept in the left hand of Andal. It takes approximately four and half hours to make this parrot. A pomegranate flower for beak and mouth, Bamboo sticks for legs, banana plant, petals of pink oleander and nandiyavattai are used to prepare this parrot

Literary works

Andal composed two literary works, both of which are in Tamil verse form and express literary, philosophical, religious, and aesthetic content.

Thiruppavai

Her first work is the [Thiruppavai](#), a collection of 30 verses in which Andal imagines herself to be a [Gopi](#), one of the cowherd girls known for their unconditional devotion to Lord Krishna. In these verses, she describes her yearning to serve Lord Vishnu and achieve happiness not just in this lifetime, but for all eternity. She also describes the religious vows (pavai) that she and her fellow cowherd girls will observe for this purpose. It is said that [Thiruppavai](#) is the nectar of Vedas and teaches philosophical values, moral values, ethical values, pure love, devotion, dedication, single-minded aim, virtues, and the ultimate goal of life. ^{[17][18]}

Nachiar Tirumozhi

The second work by Andal is the [Nachiar Tirumozhi](#), a poem of 143 verses. "Thirumozhi" literally means "Sacred Sayings" in a Tamil poetic style and "Nachiar" means Goddess. Therefore, the title means "Sacred Sayings of the Goddess." This poem fully reveals Andal's intense longing for Vishnu, the Divine Beloved. Utilizing classical Tamil poetic conventions and interspersing stories from the Vedas and Puranas, Andal creates imagery that is possibly unparalleled in the whole gamut of Indian religious literature. However, conservative vaimava institutions do not encourage the propagation of [Nachiar Tirumozhi](#) as much as they encourage Thiruppavai because [Nachiar Tirumozhi](#) belongs to an erotic genre of spirituality that is similar to Jayadeva's [Gita Govinda](#).

Importance in southern part of India

Andal is one of the best-loved poet-saints of the Tamils. Pious tradition holds her to be the incarnation of [Bhūmi Devi](#) (Sri Lakshmi as [Mother Earth](#)) to show humanity the way to Lord Vishnu's lotus feet. Representations of her next to Vishnu are present in all vaishnava

temples. During the month of Margazhi, discourses on the Thiruppavai in Tamil, Telugu, Kannada, and Hindi take place all over India.^[24] The [Srivilliputhur Divya Desam](#) at Srivilliputhur consists of twin temples, one of which is dedicated to Andal. Most South Indian Vishnu temples have a separate shrine for Andal. There are a number of festivals dedicated to Andal, among the most notable being the Pavai Nonbu in the [Tamil month](#) of *Margazhi* (December – January), Andal Thirukalyanam in *Panguni*, Pagalpathu, Rapathu, Adi Thiruvizha, when Andal is depicted seated in the lap of Ranganathar. Andal is known for her unwavering devotion to Lord [Vishnu](#), the God of the Gods. Adopted by her father, Periyalvar, Andal avoided earthly marriage, the normal and expected path for women of her culture, to marry Vishnu, both spiritually and physically. In many places in India, particularly in [Tamil Nadu](#), Andal is treated more than a saint and as a form of god herself and a shrine for Andal is dedicated in most Vishnu temples.

Festivals

Thousands of people from the state Tamil Nadu participate in the “Aadi Pooram” festival celebrated in the Andal Temple. After early morning special pujaas, the presiding deities, Shri Rengamannar and Goddess Andal are taken in decorated palanquins to the car. The festival marks the adoption of presiding deity, Andal, by Periyazhwar after he found her near a Tulsi plant in the garden of Vadabadrasai Temple at Thiruvilliputhur on the eighth day of the Tamil month of *Aadi*.

Women groups inspired by Andal

In poetry, 9th-century Andal became a well known [Bhakti movement](#) poetess, states Pintchman, and historical records suggest that by 12th-century she was a major inspiration to Hindu women in south India and elsewhere. Andal continues to inspire hundreds of classical dancers in modern times choreographing and dancing Andal’s songs. Andal is also called *Goda*, and her contributions to the arts have created *Goda Mandali* (circle of Andal) in the [Vaishnava](#) tradition.

Through poetry of saints (such as Andal) women are thought to be able to connect with the Lord directly and those words are thought to encapsulate their personal emotions.

Goda Mandali

Goda Mandali (circle) which was named after Andal was formed in 1970 and reorganized in 1982 spreads Andal songs widely through TV and radio programs. The group would gather weekly to learn songs and would sing at events such as festivals where they would raise money for shrines.

Marriage to Vishnu

Contemporary interpretations view her act of marrying Vishnu as feminist. Divine marriages and virginity allowed women's subjectivity, as she is able to choose her husband, and given an "aristocratic freedom". It is said that by devoting herself to God and rejecting marrying a human, she avoided the regular duties involved with being a wife that would inhibit her freedom. Feminist interpretations see Andal's pursuit of marrying Vishnu as rejecting the patriarchal institution of marriage. Virgins with divine marriages were often able to practice educational freedom through reading and/or writing such as Andal did.

Andal fulfilled the expectation of becoming a wife by marrying God, but since her husband was divine, she gained her autonomy. Andal has sung in praise of eleven holy sites.

Karpuram Narumo Kamalapoo Narumo

Dr. Murali Santhanam, Bengaluru

Introduction: Andal is avatar of Bhoomadevi – the ultimate example for patience and also compassion. Andal has composed two main granthams – ‘Thiruppavai’ (30 pasurams) considered as the essence of Vedas and Upanishads. Thiruppavai is also known as ‘Godopanishad’. The other grantham is ‘Nachiyar Thirumozhi’ (143 pasurams) which is considered as the (elixir) boat for we people who are stuck in the ocean of Samsaram to wade through and reach Paramatma.

NT can be broadly classified into three parts – First Part - first five decads dealing with things before Andal’s marriage with Lord Ranganatha, Second Part – Andal’s marriage with Lord Ranganatha in her dream and the last part Eighth to 14th decad – Andal’s experiences after she had dream of marrying Perumal.

How thiruthulai (Tulasi) is meant exclusively for Perumal’s pooja, Andal who was born under the shade of the Thulasi Plant in the Nandavanam of Periyaaazhwar, declares that she is meant only for Lord’s kinkaryam “ *pazhudu inri paar kadal vannanukke pani sheydu* ”.

Nachiyar Thirumozhi explains how to worship Perumal – ‘kaya vacha manasa’ (acts done through body, speech, mind). ‘ Thayyoru Thingal ’ and ‘ Masi Munnal ’ - in these two decads Andal worships Kamadeva. “ Maanidavarku Enru Pechhu padi Vazhagillen ” – Andal says that she has absolutely no interest in the local mundane matters. “ Keshava Nambiyai Kaal Pidippaal yennum ” - prays Kamadeva to help her in reaching the lotus feet of Keshava Nambi. Then Andal prays to Perumal ‘ Sitril Sidhayel ’. Sitril refer to this body which has Atma inside. If we offer our body (shareeram) to Perumal, at the end of this life, when our atma leaves this body, it will reach Sri Vaikuntam. Therefore, Andal prays to Perumal that her body and soul both should be for the sake of Perumal. Andal brings out the inner meaning of the stealing of clothes of the Gopikas by Sri Krishna. Sri Krishna asks them to do ‘Anjali’ with both hands before returning the clothes as a small punishment for their mistake. ‘Koodal Vattal’ is a game of drawing dots and lines – a superstitious belief that if they form a certain design whatever the player had in mind will be successful otherwise not. In the next decad, Goda devi sends Kukoo as a messenger to convey her feelings.

Sixth decad is the most famous ‘Varanam Ayiram’ in which Andal is very happy as she had experienced her marriage with Lord Ranganatha. Later, when she awoke, she realized it was only her dream. She explains this to her close friend. In Ramayana, Trijada had a dream of Sri Rama coming and rescuing Seetha from demon Ravana which she tells Seetha but here Andal herself had the dream and felt happy.

“ Vaaranam Ayiram Shoozha Valam Sheydu Naranan Nambi ” came and “ Kai Thalam Patra ” (held his hand) dream - told her close friend. She wishes that her dream be realised and her close association with Perumal be established.

Now, she is interested in knowing how does the Paramatma's adharaamruta (nectar from his lips) tastes. She feels if she asks persons/things very close to Paramatma she could get the answer. Both Shankazhwan (Conch) and Chakrattazhwan (Disc) are in very close proximity with Parmatma but she decides to ask Conch – called 'Panchajanyam'. Peria Vachan Pillai gives 8 reasons for choosing Shankazhwan in his explanation to this decad. Some of the important reasons - It is with Paramatma always – doesn't move out of its place even for one second. (Chakrattazhwan will be away from Perumal – may be for a very short period - whenever he uses it for destroying the enemies). The Panchajanyam gets perumal's mouth nectar whenever Perumal blows the conch using his lips. Panchajanyam's sound will be like Perumal's word which will always be very sweet (pranava nadam).

Karpuram Narumo Kamala Poo Narumo

In the Seventh Decad, Andal asks the Conch - which decorates the left hand of Perumal - to tell her the plan that will ensure Perumal selecting us for doing kainkaryam to him. The Conch in the role of an Acharya has purity – whiteness – both from inside and outside. Internally it gives the sound of Pranavam (Om). That is why Andal in her Thiruppavai states ' Vellai Vizhi Sangin peraravam kettilayyo '. When we pray to our Acharya we must seek true knowledge (yathartha jnana) . Andal asks question just like Arjuna asks Sri Krishna in the 7th Shloka of Seconda Chapter in Bhagavad Gita:

*kārpanya doshoapahatasvabhaavaha | pruchhami tvaam dharma sammooda chetaaha |
yacchreyah syaannishchitam broohi tanme | shishyaste ham shaadhi maam tvaam prapannam||*

Arjuna does sharanagati (surrender) and pleads with Sri Krishna to tell him what is good at this juncture. Arjuna says there are various paths to reach you – Karma Yoga, Jnana Yoga, Bhakti Yoga and pleads with Sri Krishna to suggest him the way that will be the best for him. In a similar way, Andal asks Conch:

Marupositha Madhavan thun vai suvaiyum nattramum,

Viruputru ketkinren sol aazhi venn sange.

Vai Suvaiyum Nattramum: What type of fragrance, smell comes from Perumal's mouth she asks the Conch. The inner meaning of this statement is – the good words, good sentences that we use in our actions is the nice smell that emanates from our mouth. *The act of self-boasting, using bad words or speaking ill of others is the foul smell emanating from our mouth.* Swamy Vedanta Desikan in his 'Vairagya Panchagam' requests Perumal that fragrance of jasmine flower should come from his mouth. That nice fragrance will come only when we pray god with devotion and sincerety.

Marupositha Madhavan thun vai suvaiyum nattramum: Andal conveys that when Perumal speaks, he speaks for the upliftment of all. He took various Avatars and outpoured the things good for all of us. That is nice speech, that is a nice fragrance speech. He has shown 18 steps through his Charama Shlokas to reach Him.

In the Varaha Charama Shloka – “ *Stite manasi susvaste ... paramaam gatim* ” - He has given assurance to all of us to take us to Sri Vaikuntam at the end of this life if one surrenders to Lord when he is in good health and senses.

In the Sri Rama Charama Shloka – “ *Sakrudeva prapannaya ... vratam mama* ” – Perumal has, in the standing posture on the shores of ocean, *vows to fully protect every living being if it surrenders to him only once* .

In the Sri Krishna Charama Shloka – “ *Sarva Dharmaan ... sharanam vraja* ” – standing on the chariot ‘ Having abandoned all duties (Dharmas) take refuge in Me alone. I will liberate you from all sins. Do not grieve ‘ – Sri Krishna gives assurance to all that we can reach His Abode if we do sharanagati to Him.

Meinmei Perum Vartai , Kadal Karai Vartai ,Theru Tattil Vartai, – Through the Charama Shlokas, what Perumal has spoken is the real ‘ Vaay Suveyum Natramum ’. That Andal says ‘ *Viruputru ketkinren* ’. Arjuna pleads with Krishna ,

yach-chhreyaha syaannischitam boohi tanme |
shishyaste aham shadhi maam tavaam prapannam ||

- in the same way Andal pleads with the Conch.

Karpuram Narumo: Karpuram is camphor. Camphor emits beautiful light – a flame is created. That is symbolic of Jnana Yoga. Sri Krishna has told about Jnana Yoga – “ Hey Conch please tell me that ” asks Andal.

Kamala Poo Narumo: Kamala Poo is not the normal Lotus flower. There are eight petals inside our Atma. They are the Apahatapapma, Vicharaha, Vimrutyuhu, Vishokaha, Vijigatsaha , Apipasaha, Satyakamaha and Satyasankalpa.. These petals will bloom only when we do Bhakti to Perumal. That is the real Bhakti Yoga. Kamala Poo is ‘Bhakti Yoga’.

Thiru pavala sevvai thaan: Similar to the good words that comes from Perumal’s mouth, from our mouth also good and useful words should come. In Karma Yoga, all the three – Kaya, Vacha and Manasa – should be focused on one thing. Swami Vedanta Desika says ‘ *Karana Traya Saaroopyam iti Soukhya Rasayanam* ’ - Karana traya saroopyam – Here he talks about Karma Yoga . Sri Krishna has told about Karma Yoga, Jnana Yoga and Bhakti Yoga. Andal asks Conch - treating it as an Acharya (preceptor) - to tell in-depth about the 3 Yogas.

Second Pasuram: Andal is describing the status of Jeevatma.

Kadalil pirandhu karudhadhu .....Nadalai pada muzhangum thotrathai nar sange!

Hey Conch!! Our life is similar to yours – the way you were born in the sea and grew up in the body of the Panchajana (rakshasa) and reached the hand of Perumal. Our life is struggling in this world full of Rajas and Tamas qualities (gunas). Please suggest me a plan of reaching Perumal.

This jeevatma has born in the ocean of samsara and resides inside this body just like panchjana growing in the body of asura. Ocean represents rajas quality and water in the ocean tamas guna. If we want to reach Perumal and engage in his kinkaryam, we should strive to reduce the tamas and rajas elements and develop rajasic gunas. We should be just like an instrument (nimitta) in the hands of Bhagavan like Conch is.

“ Na ham karta na idam mama karma

Phalam api namama bhagavaneva swameeyamya ”

If we leave the attachment and ego, reduce rajas and tamas qualities and lead a sattvic life then it will be like *“ It is Gotten done. I am Not Doing it. It is gotten done by him ”*. *Phalam api namama* - the fruits does not belong to me. Perumal has to use our body and atma just like he uses the conch. We are not the owners for both - the body and the soul (atma). Body is controlled by Karma and Soul belongs to Perumal. If we do kinkaryam to god with the feeling that we are not doing it, then like the Panchajanya conch when blown by Perumal creates a fear in the minds of the atheists – our speech that is pure creates fear in the minds of the atheists who come near us and they will stay away from us.

oozhiyan kaithalath Thidaril kudiyeri theeya asurar,

The words that come out of our tongue being sattvic, takes us nearer to Perumal as told in Taittiriyanopanishad,

“Yada hyaevaisha yetasmin adhrushtye anatmye anirukte anilayane abhayam prathishtam vindate”

One who is focused on Perumal, his speech will be very pure. The words that come out of such person creates fear among the atheists like panchajanya *‘ abhayam prathishtam vindate ’*

Nadalai pada muzhangum thotrathai nar sange! Hey Panchajanya!! The way your Omkara gave inspiration to the Pandavas and fear to the Kouravas, all those who are good to me let my words be like honey and those who are evil to me, let the words create ruckus and see that they don't come near me and disturb my peace.

Third Pasuram:

“ Thadavaraiyin meedhe sararkala chandiran ... kudiyeri veetrirundhai kola perunsange! ”

Andal, when seeking Bhakti jnana, asks the Conch, the way the Autumn Season Full Moon gives inspiration to Perumal, please get me such type of knowledge. Such type of knowledge will not come overnight. It has

to come gradually. The full moon doesn't appear in full shape immediately on rise – the moon will be first seen behind the mountains, then slowly slowly as it raises, we see the full moon. In a year we may have 12 to 13 Full Moons but the one which we see in the autumn season is very special – that moon is filled with 16 good qualities (shodasha kalas) like how Sri Ramachandra's face was:

Chandra kantaa naananam Ramam ateeva Priya darshanam/

Roopa audaarya gunai pumsaam Drishti chittaapa haarinam//

The same Autumn full moon inspired Sri Krishna to play his flute (Venugana). When Sri Krishna played his flute on the autumn season full moon day, all the gopikas ran towards Sri Krishna. Andal asks the conch 'please create good sense and let nice words emit from my mouth that would enlighten my mind so that I reach nearer to Perumal like you'.

The way Autumn season full moon appears bigger than all other full moon day moons, similar to that ' You Conch not only look big in size because you are very near to Perumal – your fame also has grown ' – that is why Andal calls the conch 'Kola Perum Shange' (Big conch). Every jeevatma as it keeps going nearer and nearer to Perumal , its fame increases, its status grows - this is the essence of this pasuram.

Fourth Pasuram:

Chandira mandalam pol Damodharan kaiyil ,.....Indiranum unnodu selvathikku yelane.

Hey Valampuri Conch (Conch with circle that goes clockwise – Panchajanya Conch is this type) - which itself is very special - like a galaxy of moons you are permanently seated in the divine hands of Dhamodhara – it looks as if you are telling some secret into Perumal's ears. It is your good luck that your wealth is much much greater than Lord Indira himself. Earlier Perumal gave you the nectar experience of his lips but now he has also given you the exposure to His ears. In the Dhamodharopakyana, Lord Krishna got tied around his waist from mother Yashoda – the rope mark on his waist denotes that you got yourself tied without giving any difficulty (very obedient kid). Andal tells Panchajanya conch 'You too should be respectful and very obedient while performing Kainkaryam to Perumal and help me in reaching Him' . The secret that you are sharing with Perumal in his ears looks like you telling Him that ' there are lot of devotees who cannot be separated from him ' Please tell about me also to Him.

Fifth Pasuram:

Unnodu udane oru kadalil vaazhvarai .....Pal nalum unkinrai paancha sanniyame !

Oh pAnchajanyAzhwAn! Many conches live with you in the same ocean but no one respects them. You are very fortunate because you have been enjoying the sweet nectar from Perumal Madhusudhanan's mouth from

very long. Kodai tells Panchajanyazhwan “ You are fortunate to be in the left hand of Perumal permanently and it is because of you that Perumal has got the title “ Idam Kai sangh udayaan” (One who is adorning Conch in his left hand). Andal says though I am born as the daughter of Periyazhwar, I am not fortunate to have tasted the Perumal’s mouth nectar but you have been enjoying that frequently.

Sixth Pasuram:

Poi theertham adathe nindra punar marudham ...Vai theertham paindhu ada vallai Valamburiye!

Normally, devotees go on pilgrimage to various places, to bathe in sacred rivers like Ganga, Cauvery, Yamuna, etc. Oh conch, which is curled on the right side! There is no need for you to move out of your place in search of sacred rivers. Instead, you climbed on to the divine hand of kaNNan who uprooted two trees (which were two demons – Nalakubera and Manigriva that had stood as trees due to sage Naradha’s curse). You have got the fortune of settling well in the water inside the mouth of Perumal, who has reddish eyes and you take your bath there forever. In this world there is no one so fortunate as you (conch). *Reddish Eyes* depict the love and affection Perumal has towards his devotees. When Emperuman blows you (conch), His mouth nectar reaches inside you through the air it creates. Hence, you (conch) not only enjoy the nectar from his lips but also the nectar from His entire mouth.

Seventh Pasuram:

Sengkamala naann malar mel then nugurum annam pol ....Sangu araiya un selvam saala azhagiyadhe!

Oh King of all Conches!! Are you taking small nap in the hands of Kannabhiran who has Red coloured Lotus like eyes and black hued body. This is similar to a white swan that is drinking honey from a just bloomed red lotus flower. Hi Panchajanya – the leader of all conches - Your wealth of servitude is absolutely great.

Second Shlokam, First Skanda, Chapter 11 of Srimad Bhagavatam expresses similar sentiments as this pasuram:

Sa uchcha kasha Dhavalodaro daroapyurukramsyaaDhar shoNa shoNimaa /

Dhadhmaayamaanaha karakanjasampute yaThaabjaKhande kalahamsa utsvanaha //

The white and the fatty intestine possessing Conch, held in the hands of Sri Krishna and blown by Him, due to the association with the nectarine lips, looked red. It looked like a white swan playing in the branches of red lotus flowers .

Eighth Pasuram:

Unnbadu solil Ulagalandhan vaiamudham ..... Pannpala seigindrai Pancha sanniyame!

Oh Panchajanya! What you eat is the nectar from the divine mouth of emperumAn who measured all the worlds! (Here Andal is referring to the Trivikrama Avatara of Lord Vishnu where Perumal measured the entire world with a single step) . You sleep on the divine hand of that emperumAn who has the complexion of ocean! All the girls and ladies in the Ayarpadi - who are waiting to have samslesha with his body and have the taste of the nectar from his mouth - are complaining about you. Hey Panchajanya - leaving us all, you are indulging in this unjust act. Is this correct? Whatever you are doing is completely opposite to what normally the Bhagavatas, who are in a ghoshti thinking always about Bhagavad vishayam (matters about Perumal) do. Normally, Bhagavatas will never wish to enjoy Perumal for themselves. They will always try to take all similar bhagavatas with them as a team and whatever pleasure they get from Perumal they share with all the bhagavatas.

Andal goes to such an extent to blame Panchajanya for this selfish attitude that she is not surprised about this attitude - it is because of its past history and birth related – The Conch grew in the stomach of the demon – Panchajan (reason for not sharing the Perumal’s nectar with all other bhagavatas). This is not the attitude of a good bhagavata. Just like Periazhwar had shown, Andal also encouraged ghoshti culture and was calling every one, in her journey to see Lord Krishna (In Tiruppavai Pasuram 1 ‘ Poduveer Podumino ’ , Pasuram 15 ‘ Yellarum pondaro’). In Thirupallandu, Periazhwar has echoed similar sentiments - ‘ Vazhaal pattu ninreer Ullirael ’. Panchajanya doesn’t have this type of broad mindedness – not seeing even an iota of this attitude she laments.

Ninth Pasuram:

Padhinaram ayiravar devimar parthiruppa .... Sidhaiyaro unnodu Selva perunsange!

Just as in the previous pAsuram, in this too she speaks about how the girls are getting angry with SrI pAnchajanyam.

Oh pAnchajanyam ! When all the Bhagavatas are together, if you are enjoying all alone, the Perumal mouth nectar, just like drinking Honey and claiming it to be your sole property, will not the Sixteen thousand consorts [of emperumAn] awaiting to imbibe the divine nectar of kaNNan go against you?

On one side, girls of Ayarpadi and Mathura are attached to you very much but on the other, sixteen thousand devis of Dwaraka are growing enmity against you – Are you aware of this? They are disappointed that you are establishing monopoly on the mouth nectar of Perumal.

Andal states if the Sixteen thousand devis boycott you, saying that you are not a member of their ‘ ghoshti ’ , you will lose all the respect you have been possessing only because you are held by Emperuman in his hand and you will stoop down to the level of having to eat only mud and slush. If these devis follow the advice of

my father Periazhwar ‘ Kool Aal pattu ninreergalai engal kuzhuvini pugudalottom ’ and banish you from their ghoshti, what will you (panchajanya) do?. Without knowing all these bad effects of being removed from the ghoshti, you are behaving with big ego and please note that Perumal’s fame is dependent on His devotees’ fame – not knowing this you think you are simply great. By addressing ‘Selva Perunsange’ Andal asks Conch to behave responsibly if it wants to retain this title.

Tenth Pasuram:

Pancha sanniyathai Parbanabhanodum .... Aayenthetha vallar avarum annukare!

ANdAL, through these ten pAsurams, created a strong relationship between emperumAn and SrI pAnchajanyam. She had incarnated in SrIvillipuththUr. She has absolute greatness of fame and is the daughter of periyAzhwAr. Those who learn and chant these ten pAsurams (and pray Perumal) that have been mercifully composed by ANdAL, will also get closely related to emperumAn just like Panchajanya Conch. These bhagavatas will be fortunate to do eternal kainkaryam to Emperuman.

“ Andal Thiruvadigale Sharanam ”

P.S.: 1. Received inputs from my Guruji U.Ve. Dr. Srinidhi K Parthasarathi 2. Pasurams not cited in full to ensure brevity

THIRUPPAVAI

INTRODUCTION

Andal, like Sita Piratti was born at Rangamannar's nandavanam, just like the ethereal fragrance of the tulasi growing nearby. After she attained a marriageable age, when Periyazhwar was searching for a groom, Andal said, "If you get me married to mere mortals, I shall not wish to live, I shall not allow you to do so, I shall get wed to Paraman alone". Whenever Azhwar used to sing the glories of the Perumals of the hundred and eight divya deshams, and whenever he mentioned about Arangan, His divine form and the beauty of His thirumeni, she used to feel mesmerized and shed tears of joy and at the same time feel thrilled. She, like the gopikas of Nandagokulam, decided to get married to Kannan alone and adorned Herself with attire similar to that of the Gopis and would talk hours together like them and observed the "Paavai" nombu or festival. These actions were sung by her as Thiruppavai. This is also referred to as Godai Tamizh that is "ஒரு பெண்ணின் தமிழ்" a girl's tamizh. The Tamizh sung by those born as a female. Other divyaprabandhams are tamizh, which have been basically sung by Azhwars who were male with naayaka naayaki bhavam or bridal mysticism. Thiruppavai can give one a divine experience of unity with Bhagavan. "மதுரையில் சங்கப்பலைக ஏற்றுக்கொண்ட பாக்கைளக் கொண்டது" – It is based on those pasurams which were accepted by the changa palakai at Madhurai, that is Thiruvaimozhi. Kodai says "சங்க தமிழ் மாலை முப்பதும் தப்பாமே", one who sings this garland of pasurams in changattamizh, shall definitely get the divine blessings of Thirumal. There are certain periods for Vedam, when it should not be recited, but for a few days, Thiruppavai can be recited at all other times. The shastras taught to us by our parents are two in number. The first one being Geethai taught by our father Kannan. The other one being taught to us is by our mother, which is Thiruppavai. Its glory is said thus "வேதம் அநத்துக்கும் வித்தாகும்", that is Vedam is the basis for everything. And so it is said that one who does not know these (5 x 5 + 5 = 30) thirty pasurams of Thiruppavai is a burden to the earth. There are six main topics in Thiruppavai – 1. Paavai nombu – The observance of paavai festival 2. Going together for observing the paavai nombu 3. Awakening Kannan 4. Singing the glories of Kannan 5. Preaching 6. Sharanagathi or Self surrender Andal talks about the above in the same order mentioned. Andal becomes an acharya to Bhagavan for having taught him of his own duties. The shastras proclaim that a pupil can eat the left overs of his acharya. It is for the same reason as to why Rangamannar wishes to adorn the flower garland of Andal

after her having worn it. This is conveyed by her name “சூடிக்ெகாடுத்த நாச்சியார்”. Just like Gopis, Andal takes all her friends and others to observe the festival of paavai and having preached them the ultimate truths, helps everyone to perform sharanagathi at the lotus feet of the Lord to attain the eternal bliss of moksham.

...www.sadagopan.org

**Sri Andal Thiruvadigalae
saranam**